

Dosarul nr. 1-2033/2021
1-21104652-12-1-14072021

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

12 decembrie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

În componența:

Președintelui ședinței, judecătorul

Olga

Bejenari

Grefieri Nina Barbărasă, Alisa Stratila, Melisa Gaidanov, Teofilia Beleuța

Cu participarea:

Procurorilor

Roman Rusu, Olga Casian, Alexandru Botnaru

Părții vătămate

Tatiana Bîscal (*prin videoconferință*)

Apărătorilor în interesele inculpatului Piotr Ogor, avocații Constantin Bosîi,
Natalia Culeac-Reul

Apărătorilor în interesele inculpatei Irina Gheorghiu, avocații Marin Sardari,
Cornelia Gorencu, Vladislav Ciobanu-Nițuleac

Inculpaților

Piotr Ogor, Irina Gheorghiu

examinând în ședință de judecată închisă, în procedura generală, în limba română, la sediul instanței, cauza penală de învinuire a lui:

Ogor Piotr *****, data nașterii *****,
IDNP *****, originar din *****, domiciliat
în *****, cetățean al Republicii Moldova, cu
studii medii, divorțat, un copil minor la
întreținere, oficial neangajat în câmpul
muncii, fără titluri speciale, grade de
calificare și distincții de stat, fără grade
invaliditate, nu se află la evidența medicului
psihiatru sau narcolog, fără antecedente
penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) din Codul
penal, și de învinuire a lui:

Gheorghiu Irina *****, data nașterii
*****, IDNP *****, originară și domiciliată
în *****, la moment domiciliază în r-nul

Hîncești, sat. Mereșeni, cetățeană a Republicii Moldova, cu studii medii, celibatară, doi copii minori la întreținere, oficial neangajat în câmpul muncii, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, fără grade invaliditate, nu se află la evidența medicului psihiatru sau norcolog, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c), art. 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal.

Procedura de citare legală respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 14 iulie 2021 – 12 decembrie 2024 (în procedura judecătorului Bejenari Olga din 19 ianuarie 2022).

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului **Ogor Piotr *******, este învinuit că în perioada lunii iunie a anului 2020, aflându-se în Republica Moldova, fiind identificat de către Gheorghiuc Irina ca persoana care și-a dat acordul de a o transporta pe ea, pe Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu, în Regatul Țărilor de Jos, astfel, acționând împreună și de comun acord cu Gheorghiuc Irina intenționat și la propunerea lui Gheorghiuc Irina, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției de către Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu, în Regatul Țărilor de Jos, dispunând de mijlocul de transport marca „*****” model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, s-a oferit să le transporte pe Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu, în Regatul Țărilor de Jos, inclusiv și la adresele solicitate de către potențialii clienți pentru ca ultimele să le presteze servicii sexuale contra plată, fapt pentru ce urma să încaseze 20 de euro pentru fiecare transportare.

Ulterior, la 16 iunie 2020, Ogor Piotr, conducând mijlocul de transport de marca „*****” model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, prin punctul de trecere a frontierei de stat Giurgiulești-Galați, a transportat pe Gheorghiuc Irina, Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu în Regatul Țărilor de Jos, pentru ce a primit de la Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu suma de 150 Euro.

Ajunși în Regatul Țărilor de Jos, Gheorghiuc Irina le-a ajutat pe Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu să se înregistreze și să încarce diferite poze cu acestea în ipostaze intime pe adresele electronice indicate de ea, totodată le sugera cum și ce trebuie să vorbească cu potențialii clienți în scop de ai convinge să accepte prestarea serviciilor sexuale de către Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu, iar când potențialii clienți erau identificați Ogor Piotr conform înțelegerii prealabile avute cu Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu, urma să le transporte cu automobilul de marca „*****” model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****” la aceștia pentru ce încasa suma de 20 Euro pentru fiecare transportare. Însă din motiv că după ce a transportat pe una din fete pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată, a solicitat ca în viitor să îi fie achitată suma de 50-60 Euro pentru fiecare transportare, acestea s-au refuzat de serviciile lui.

Astfel, acțiunile lui Ogor Piotr au fost încadrate în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, *proxenetismul, exprimat prin înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite asupra a două persoane și de două persoane*.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, **Gheorghiuc Irina *******, este învinuită că în perioada lunii iunie a anului 2020, aflându-se în Republica Moldova, acționând împreună și de comun acord cu Ogor Piotr intenționat, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției de către Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu, în Regatul Țărilor de Jos a convenit cu Ogor Piotr, ca acesta să le transporte, pe Valentina Paraschiv și pe Parascovia Ciobanu în Regatul Țărilor de Jos, unde acestea urmau să presteze servicii sexuale diferitor clienți.

Ulterior, la 16 iunie 2020, Ogor Piotr conducând mijlocul de transport de marca „*****” model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, prin punctul de trecerea a frontierei de stat Giurgiulești-Galați, a transportat pe Gheorghiuc Irina, Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu în Regatul Țărilor de Jos, pentru ce a primit de la Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu suma de 150 Euro.

Ajunși în Regatul Țărilor de Jos, Gheorghiuc Irina ***** le-a ajutat pe Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu să se înregistreze și să încarce diferite poze cu acestea în ipostaze intime pe adresele electronice indicate de ea, totodată le sugera cum și ce trebuie să vorbească cu potențialii clienți în scop de ai convinge să accepte prestarea serviciilor sexuale de către Valentina Paraschiv și Parascovia Ciobanu.

*Astfel, acțiunile lui Gheorghiuc Irina ***** au fost calificate în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) din Codul penal, proxenetismul, exprimat prin înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite asupra a două persoane și de două persoane.*

Inculpata **Gheorghiuc Irina *******, la începutul lunii iulie 2020, aflându-se în Regatul Țărilor de Jos, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a persoanei, împărțind între ei rolurile, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale manifestată prin starea socială, materială și familială grea, și lipsa surselor financiare de întreținere, precum și prin înșelăciune, promițându-i lui Bîscal Tatiana, un loc de muncă bine plătit cu un salariu de 500 Euro pe zi, în Regatul Țărilor de Jos, or. Amsterdam, au recrutat-o atât pe ultima, la practicarea prostituției.

Întru realizarea scopului său infracțional, Gheorghiuc Irina, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, acționând întru atingerea scopului lor infracțional, a obținut o copie a unui contract de la „*****” pe care i l-a transmis lui Bîscal Tatiana pentru a facilita traversarea frontierei de stat în perioada de pandemie și a identificat o persoană juridică specializată în prestarea serviciilor de transport de călători, astfel, organizând transportarea acesteia la 15 iulie 2020 în *****.

Ajunsă în ***** , Bîscal Tatiana a fost adăpostită într-un apartament, după care Gheorghiuc Irina i-a solicitat lui Bîscal Tatiana să își facă câteva poze în ipostaze cu transmiterea acestora lui Gheorghiuc Irina ca aceasta să le plaseze pe diferite situri de anunțuri, pentru asigurarea legăturii cu persoanele de gen masculin, cărora victima urma să le acorde servicii sexuale contra plată.

În continuare, pentru a deține controlul asupra victimei Bîscal Tatiana, Gheorghiuc Irina împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate organului de urmărire penală sub pretextul ca victima să fie în siguranță, a asigurat-o cu paza unei persoane de gen masculin neidentificat de organul de urmărire penală de origine Olandeză.

Însă, după mai multe apeluri și rugăminți în adresa lui Gheorghiuc Irina, i-a permis lui Bîscal Tatiana să revină în Republica Moldova.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Gheorghiuc Irina a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal, traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită de mai multe persoane, prin abuz de poziție de vulnerabilitate și înșelăciune.

Privind procedura

În ședința de judecată, procurorul Botnaru Alexandru, inculpata Gheorghiuc Irina, apărătorul Ciobanu-Nițuleac Vladislav, care acționează în interesele inculpatei Gheorghiuc Irina și apărătorul Bosîi Constantin care acționează în interesele inculpatului Ogor Piotr au solicitat examinarea cauzei în procedură

generală, în limba de stat, având în vedere că inculpații nu recunosc faptele invocate în rechizitoriu, în lipsa inculpatului Ogor Piotr care a fost anunțat în căutare, iar în acest sens, în conformitate cu prevederile articolelor 321 alin. (2) pct. 1), 351, 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință închisă, în limba română, în lipsa inculpatului Ogor Piotr în privința căruia a fost pornit dosarul de căutare nr. *****din 07 decembrie 2023.

Poziția acuzatorului de stat și a apărătorilor în cadrul dezbaterilor judiciare

În cadrul dezbaterilor judiciare, *acuzatorul de stat Botnaru Alexandru* a solicitat a-l recunoaște pe Ogor Piotr vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal și a-i stabili acestuia o pedeapsă în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol sub formă de 5 ani închisoarea, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A o recunoaște vinovată pe Gheorghiuc Irina vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal și de a-i stabili o pedeapsă în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol sub formă de 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

A o recunoaște vinovată pe Gheorghiuc Irina vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal și de a-i stabili o pedeapsă în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol sub formă de 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legate de angajarea și recrutarea persoanelor pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni a-i stabili lui Gheorghiuc Irina pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor stabilite sub formă de 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de angajarea și recrutarea persoanelor pe un termen de 5 ani.

Corpurile delictelor care au fost transmise spre păstrare proprietarului, după rămânerea definitivă și irevocabilă a sentinței de lăsat acestuia pentru libera gestionare.

În susținerea poziției, acuzatorul de stat a invocat că, cu toate că inculpații Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr vina în comiterea infracțiunii incriminate nu au recunoscut-o, acuzarea consideră că vina acestora a fost demonstrată de deplin, iar faptele acestora corect au fost încadrate conform normelor incriminate. Acuzarea a solicitat ca să fie reținute declarațiile date de către martorii Paraschiv Valentina și Ciobanu-Vdovicenco Parascovia date la faza urmăririi penale.

Apărătorul în interesele inculpatului Ogor Piotr, avocatul Constantin Bosîi, în cadrul dezbaterilor judiciare a menționat că nu în zadar el și colegul său, a solicitat acuzatorului de stat să explice învinuirea, instanța superficial a tratat aceste două solicitări a părții apărării, clientul său este învinuit de comiterea infracțiunii de la art. 220, alin. (2) din Codul penal. Nu îmi este clar, care sunt victimele prostituției, din actele procurorului este o singură parte vătămata, care este Bîscal Tatiana. Fiind audiată în cadrul ședinței prin videoconferință, a declarat ca Ogor Piotr nu a avut cu ea o înțelegere și nu a discutat niciodată în viață cu el. La văzut doar o singură dată și nu a discutat. Când ea s-a aflat în Olanda, Ogor nu era în această țară, dar se afla pe teritoriul Republicii Moldova. Din actul de acuzare se pun la bază două declarații a martorilor Paraschiv Valentina și Ciobanu Valentina. Nu există o victimă a proxenetismului, a racolării la prostituție. Cine este victima proxenetismului, susține că nu avem o victimă a proxenetismului. Maxim ce poate fi incriminat este că clientul său să fie martor și să declare dacă a transportat-o pe Bîscal Tatiana sau nu. Acuzatorul de stat nu a aflat purul adevăr, menirea este de a afla adevărul. Nu înțelege de ce este învinuit clientul său. Bîscal Tatiana nu s-a aflat niciodată cu clientul său, sunt înregistrări audio când ea a declarat în ședința de judecată, unde a spus ca nu a plimbat-o, nu a transportat-o cu mașina și nu are relevanță cu cauza dată. Calitatea acestor doi martori trebuia să fie de victime, dar nu de martori deoarece învinuirea adusă unei persoane trebuie să fie clară și concretă, prin ce se demonstrează ca clientul său a săvârșit această infracțiune prevăzută la art. 220 alin. (2) din Codul penal. Îi pare rău că s-a ajuns la această fază în ședința de judecată. Consideră că actul de acuzare nu și-a găsit confirmarea, solicită ca instanța să fie obiectivă, să țină cont de elementele de fapt și de drept, de principiul individualizării pedepsei, anume personalitatea lui Bîscal Tatiana și de personalitatea inculpatului. Solicită emiterea unei sentințe de achitare.

Apărătorul în interesele inculpatei Gheorghiuc Irina, avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat solicitarea unei sentințe de achitare a lui Gheorghiuc Irina pe toate capetele de acuzare.

În susținerea poziției a menționat cu referire la capătul de acuzare în baza art. 165 din Codul penal că depozitiile părții vătămate Bîscal Tatiana sunt depoziii care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare. Mai mult ca atât, din insistența acuzării în timpul examinării cauzei penale în fond, nu a putut fi asigurată prezența acesteia în ședință. Consideră că declarațiile ultimei prin intermediul videoconferinței sunt făcute cu încălcarea procedurii deoarece ultima nu a fost audiată în careva Consulate sau reprezentanță a Republicii Moldova, peste hotarele țării. Prin urmare ultima nu duce nici o răspundere la momentul de față asupra celor declarate, ultima nu a semnat declarațiile depuse. Respectiv, apărarea consideră că declarațiile acesteia nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare în privința lui Gheorghiuc Irina.

Susține că nu sau adevărit cu nimic cele invocate de ultima la faza de urmărire penală, mai mult ca atât ultima din motive necunoscute a fost audiată în cadrul cauzei penale de o sumedenie de ori, dar cel mai interesant este faptul că procesul-verbal de recunoaștere și audiere suplimentară este cu o zi înainte de efectuarea recunoașterii, audierea suplimentară cu data de 19 aprilie 2021.

Apărarea menționează că probe care să confirme implicarea lui Gheorghiuc Irina în traficul lui Bîscal Tatiana nu au fost prezentate. Bîscal Tatiana având dosar penal pe așa o infracțiune gravă, la care a și fost condamnată, a fost direct cointereseată să fabrice familiei Gheorghiuc acest dosar penal.

Precizează că mama lui Gheorghiuc Irina, adică Gheorghiuc Valentina a fost cu statut penal pe acest dosar, inițial cererea fiind depusă pe numele ei. Toate circumstanțele care existau la data în care a fost scoasă de sub urmărire penală sunt fixate la dosar, respectiv ele au fost atribuite lui Gheorghiuc Irina. Susține că Gheorghiuc Irina nu a știut și nici nu a invitat-o la ea pe Bîscal Tatiana. Pe când ultima de sinistător a mers către ea. De fapt a mers să facă o legătură de a ajunge la ea în domiciliul, unde urma să se afla două zile și să plece înapoi acasă.

Consideră că Bîscal Tatiana a avut și are motiv direct de a calomnia familia Gheorghiuc în vederea creării problemelor de așa gen, în scop de a nu plăti datoria avută pentru faptul că Gheorghiuc Valentina a avut grijă de copilul minor.

Martorul Terzi Alina, care este asistent social în localitatea unde s-a aflat copilul lui Bîscal Tatiana nu a dat careva declarații în privința lui Gheorghiuc Irina.

Cu referire la declarațiile martorilor Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia a menționat că aceste două persoane nu au susținut declarațiile de la urmărirea penală.

Poziția inculpaților în ședința de judecată

În cadrul ședinței de judecată, inculpatei *Gheorghiuc Irina* fiindu-i explicate prevederile art. 66 alin. (2) pct. 8) din Codul de procedură penală, potrivit căruia are dreptul să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa, a declarat că dorește să fie audiată pe marginea învinuirii imputate. Menționând că, în anul 2019, a fost contactată de un prieten foarte bun de al său pe nume Emil, de origine Olandeză, dar care locuia în Republica Moldova de vreo 10 ani. Acesta i-a zis dacă poate să îl ajute că prietena sau cumnata lui este în căutare de o bonă. Eventual a refuzat pentru că nu oferă așa servicii, dar s-a gândit că mama sa a lucrat bonă la Moscova 15 ani, și a întrebat-o dacă este disponibilă să o ajute pe cunoscuta lui Emil. Emil i-a făcut legătura cu Bîscal Tatiana, ea a contactat-o pe inculpată și au dus o discuție telefonică, unde a început să îi explice că este într-o

situație foarte grea ce ține de copil, este departe, copilul bolnav și are nevoie de o bună, printre altele a întrebat-o cu ce se ocupă, despre viața ei persoană, i-a declarat că lucrează în poliție de trafic în ființe umane, este polițistă și are intenția să plece în Italia și nu are cine să o ajute cu copilul, a mai discutat în legătură cu copilul, despre starea ei, că este singură, nu are familie, adică nu are cine să o ajute. Inculpata i-a făcut legătura ei direct cu mama sa, peste câteva zile, ea împreună cu Emil a dus copilul la mama sa în Criuleni, mai multe detalii cunoaște mama sa pentru că ea a avut legătură directă cu Tatiana sau cunoscut personal. Cunoaște detalii mai mult din spusele mamei sale, inculpata în perioada dată nu a văzut-o pe Tatiana. A telefonat-o mama disperată, că copilul este într-o stare foarte critică, plin de bube, vânăt sub ochișori, înfometat, adică neîngrijit copilul, din spusele mamei am înțeles că a oficializat îngrijirea către copil la Primărie, la organul de poliție, a mers la punctul medical și a înțeles că Tatiana i-a lăsat 300 euro, cu care mama a început să trateze copilul vreo 3 luni de zile, avea multe probleme. I-a acordat mama niște poze cu copilul la ce stare bună a adus copilul, peste câteva luni a apelat-o mama și ia spus că mama copilului nu răspunde, nu se achită, nu are grijă de copil, în timp de un an de zile dacă a fost de vreo 3 ori să își vadă copilul, mama inculpatei a îngrijit de acest copil un an și 2 luni. Ea povestește acum tot din ce i-a declarat mama sa, mai bine ar fi dacă ar declara toate acestea mama sa. Mama i-a zis că aceasta zice foarte multe minciuni, că nu are părinți, nu are pe nimeni, s-a înțeles cu mama că o să îi achite mai târziu, dar să aibă grijă de copil, motiva cauza că nu se prezintă și nu are grijă de copil din motiv că se droghează și doarme câte 2-3 zile, i-a zis mamei că vrea să se trateze de droguri, dar nu știe când, era persoană confuză. Mama a obosit de toate minciunile date, a întrebat-o ce să facă, inculpata a sfătuit-o să se adreseze la asistența socială, să o dea statului pentru că mama nu are grijă de copil, mama s-a adresat la asistență, ei au dorit să ia copilul și au dorit să ia legătură cu Tatiana, însă mamei îi era milă de copil, și spera că o v-a suna Tatiana, ea împreună cu fratele său Andrei, locuia în Olanda, într-un studiu micuț, peste un an și ceva se trezește că o apelează doamna Tatiana, la miez de noapte, că este în Olanda și nu are unde să doarmă, o singură dată a văzut-o în realitate pe Bîscal Tatiana, i-a dat adresa unde stă, a venit la ea, din ce țară a venit nu cunoaște, i-am pregătit de mâncare, a mâncat și s-a culcat. Toată perioadă dată din noapte până zi, a dormit a doua zi seara, când s-a trezit, aceasta s-a dus la baie, fratele său i-a zis că fumează un drog posibil pe nume „sare”, o dureau picioarele, rinichii, era într-o stare gravă de sănătate. Seara când s-a trezit, a făcut cunoștință cu vecinul său Jeroien Feenstra, au întreținut o convorbire pe „google translate”, pentru că el era Olandez și ea nu știa engleza, toate acestea s-au întâmplat în perioada anului 2020, nu poate să afirme cu siguranță luna. A 3 zi dimineața Tatiana a dispărut, nu a mai avut contact cu ea din motiv că nu avea internet, a 4 zi apare cu vecinul meu dimineața și încă cu un tip, prima și ultima

dată l-a văzut pe nume Joiez, și ei se certau între ei, ea l-a sunat pe soțul inculpatei, el a venit cu mașina, ea a urcat la el în mașină, și din cele relatate, soțul ei Florin Bîrnescu, cetățean român, a dus-o pe Tatiana în Germania la solicitarea ei. Peste câteva luni o sună mama sa și îi spune că poliția este la ei, precum că Tatiana a depus plângere, pe mama sa că nu-i dă actele la copil, când a venit să își i-a copilul, însă din spusele mamei sale, actele erau la punctul medical și i-a zis să le ridice, dar era în zi de sâmbătă. Tatiana a zis minciuni că mama sa nu vrea să îi dea actele la copil, a declarat la poliție că mama sa a traficant-o la ea în Olanda, cu scopul de a practica prostituția, mama a fost invitată la sediul de poliție împreună cu ea, vrea să menționeze că mama sa avea 5 operații la momentul când stătea cu copilul Tatiane, mama ei a avut intenția să depună plângere pentru că Tatiana nu i-a achitat în jur de 2 500 de euro, într-un an și 3 luni, doar 300 de euro a dat copilului, mai mult nimic, nici haine, nici jucării. Vrea să menționeze ce ține de contractul de muncă, că nu este director la companie, nu are cum să o oficializeze și să ofere astfel de contracte, prima dată așa ceva aude. Ce ține de Ogor Petru, este verișor drept cu ea, din câte știe Tatiana nu îl cunoaște, nu l-a văzut niciodată. Cu Parascovia Ciobanu se cunosc de vreo 15 ani, sunt prietene și cumetre, cu Valentina Paraschiv se cunosc de vreo 5 ani, sunt prietene și cumetre, aceste 2 persoane sunt căsătorite și cu copii, nu a văzut că au tangență cu lumea prostituției. Pe final, vrea să menționeze că dacă ea avea un pic de vină sau o legătură împotriva Tatiane de a-i face vreun rău, nu era să insiste să se prezinte la toate judecățile, pentru a-și dovedi dreptatea și adevărul care este real.

La întrebările avocatului a menționat că a fost la poliție împreună cu mama la sectorul de „la 40 de ani”, aceasta a avut loc în anul 2020. Cunoaște că mama sa a fost pusă sub învinuire. Când mama sa a fost pusă sub învinuire se afla în Moldova. Când a mers împreună cu mama sa, ea trebuia să aducă lucrurile personale a Tatiane și le-a adus, domnul Cuciuc a zis că vine doamna Tatiana, când a intrat Tatiana era un fel de miros de droguri cred, domnul Costiuc a deschis geamul, dar i-a întors lucrurile personale și a plecat, erau hainele copilului. Nu cunoaște ce sumă a discutat mama cu Tatiana despre îngrijirea copilului, dar ea făcut reducere de 350 euro. Mama ei are poze cu copilul, convorbirea cu Tatiana cum zice că se droghează. În anul 2020 probabil era acasă. Din momentul când a fost la poliție și până a fost recunoscută ca învinuită era în Republica Moldova cu copil mic. De mică este cu tratamente pentru sistemul nervos, la psiholog, recent a primit un tratament de calmante, periodic consultă doctorul și face odată la jumătate de an controlul la neurologie. Nu a auzit ca Ciobanu Parascovia și Valentina Paraschiv să practice prostituția. În anul 2020, nu i-a propus lui Tatiana să se deplaseze în Olanda pentru practicarea prostituției. Ea s-a văzut o singură dată cu ea în Olanda, a telefonat-o pe „Wats*****p” când se afla în Olanda, în

seara când a venit la ea și mânca a zis că își caută un job de lucru pentru a da datoriile, pentru a da banii mamei că are grijă de fiica ei.

La întrebările procurorului a declarat că a plecat împreună cu Ogor Petru cu automobilul lui în Olanda. Ea locuiește de 10 ani în Olanda, a locuit oficial, are permis de ședere. Împreună cu ei a mers fratele său, el tot lucrează oficial în Olanda, Valentina Paraschiv și Ciobanu Parascovia. Mama lui Parascovia lucrează în Germania și a plecat la mama ei, împreună cu iubitul ei au locuit în Germania, au născut copilul. Paraschiv Valentina avea un concubin în Olanda, de origine străină, muncea în Olanda, dar nu cunoaște detalii. Verișorul său lucra pe tir, Moldova-Europa, și a înțeles că și-a luat o perioadă de concediu, vacanța, scopul lui a fost de a vizita Olanda pe o săptămână. Ogor stătea la chirie cu fratele ei, pe fete le-a lăsat una în Germania, una probabil Oosterdam, ei eu mers până la Amsterdam unde închiriau apartamentul. În anul 2020, ea a lucrat la o agenție turistică, achiziționa plăți de la turiști, organiza călătorii, nu-și amintește cum se numește agenția. Agenția de turism se afla pe str. Colf Bal Strad 10. A menționat soțul, dar locuia în concubinaj, acesta lucrează pe „Uber taxi”, la moment lucrează în Anglia pe „Uber taxi”. Tatiana i-a zis mamei sale că se droghează, i-a scris prin mesaje și când a fost la mama ei acasă. La ea în apartament Bîscal a ajuns la 00:00, a dormit toată perioada, s-a drogat, fratele ei și ea personal a văzut că s-a drogat, avea un tub de la pix, pune soluție în ea și o încălzea cu bricheta și fuma din ea. A 3 zi dimineața a plecat, a 4 zi a venit a stat o oră și a lucrat la el în mașină și i-a zis că oleacă în Germania, mai mult nu a mai văzut-o. Ogor Piotr cu Tatiana nu s-au întâlnit niciodată, nici în Moldova nu-și amintește să se fi întâlnit.

Inculpatul Ogor Piotr, având în vedere că inițial se prezenta în ședințele de judecată, ulterior s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, fiind dispusă anunțarea acestuia în căutare, respectiv nu și-a expus poziția cu referire la învinuirea înaintată, ulterior a depus cerere de examinare în lipsă.

Declarațiile părții vătămate

Partea vătămată **Bîscal Tatiana**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, fiind audiată în ședința de judecată prin videoconferință, a declarat că cu inculpatul Ogor Piotr și inculpata Gheorghiuc Irina nu are relații de rudenii. Pe Gheorghiuc Irina o cunoaște de mult, nu-și amintește în ce circumstanțe a făcut cunoștință. În anul 2020, s-a întâlnit cu Gheorghiuc Irina, a primit oferte de muncă privind prestarea serviciilor sexuale contra plată în Olanda. Gheorghiuc Irina i-a făcut un contract de muncă care i l-a trimis prin Messenger, i-a zis să îl scoată la printer acest contract și să îl prezinte la firma „Global Expres” din motiv că nu putea simplu să plece în Olanda, trebuia un anumit contract să îl prezinte la vamă. Trebuia să prezint acest contract pe baza căruia să plece la o

muncă oficială.

La întrebările procurorului a declarat că pentru ca să îi fie făcut contractul dat, nu i-a achitat careva sume bănești lui Gheorghiuc Irina. În anul 2020, avea copil minor la întreținere. În perioada cât urma să fie plecată în Olanda, urma copilul să îl lase cu mama lui Gheorghiuc Irina, pe nume Valentina. Înțelegerea a fost ca să îi achite lunar câte 400 euro. Dacă nu se greșește nu a întocmit un act cu privire la tutelă asupra copilului, nu își amintește. Până la urmă a plecat în Olanda, Gheorghiuc Irina i-a trimis firma unde să se prezinte să vorbească la firma „Global Expres”, s-a prezentat la firma din partea lui Arcadie, a întocmit data plecării, a plecat, a ajuns în Olanda, a plecat cu autocarul. Pentru transport a achitat Gheorghiuc Irina. A ajuns în Olanda în orașul Loterbeng, Amsterdam, a fost întâlnită de Gheorghiuc Irina. După ce a întâlnit-o Gheorghiuc Irina a dus-o acasă la ea, unde era cu fratele ei Andrei și noul ei iubit de origine Olandeză, a stat o zi acolo, după care ea s-a dus în altă parte într-o casă cu multe etaje, unde erau câțiva bărbați, erau multe fete cu veselă plină cu cocaină, acolo în casă a pus-o într-o cameră singură, după care prietenul la iubitul lui Gheorghiuc Irina de origine olandeză a zis că v-a avea paznicul său, după care a lăsat-o singură, paznicul după a venit și i-a propus cocaină și a obligat-o să trag cocaină pentru a fi mai ușor să muncească, după care s-a luat de ea și a dorit să aibă o relație cu ei, mai apoi a sunat Gheorghiuc Irina și a zis că a trimis 3 persoane la ea „clienți”, la care nu au ajuns nici unul. A doua zi dimineață prietenul lui Gheorghiuc Irina, a venit și a lovit-o din motiv că au fost 3 clienți la ea și nu a ajuns nici unul din motiv că nu a răspuns la telefon, i-a luat valiza, i-a aruncat-o, a dorit să o lese în stradă, ea a început a plânge, a dus-o la casa Irinei, a încuiat-o într-o cameră, pe la amiază a venit Gheorghiuc Irina și a deschis ușa și a luat-o în camera ei, în camera ei era un dezastru și în noaptea aceia i-a povestit că a fost o ceartă între ea și iubitul ei, după care i-a povestit cum a făcut ea, i-a propus să meargă în altă parte și s-au înțeles ca să mergă împreună, după care ei sau împăcat, pe ea nu o credea de parcă tot ce a zis era minciună, în ziua aia a și plecat de la ea, din motiv că dimineață a chemat pe cineva să vină să o ia, a plecat în Germania. La a doua casă a fost dusă de către iubitul Irinei și paznicul. La a doua casă erau bărbați, femei, cocaină. La a doua casă urma să muncească în relații sexuale contra plată. Gheorghiuc Irina nu i-a comunicat cât urma să îi achite pentru întreținerea relațiilor sexuale. Nu cunoaște din ce motiv i-a fost pusă pază pentru ea. La al doilea domiciliul nu erau persoane, domnișoare care le cunoștea. Persoane ca Ciobanu Parascovia îi este cunoscută, este din satul său, nu s-au întâlnit în Olanda. Pe Paraschiv Valentina nu o cunoaște. Așa persoană ca Ogor Piotr îi este cunoscută, este verișorul Irinei și șoferul ei cu acesta în Olanda nu s-a întâlnit, doar în țară. Careva discuții cu Ogor privind plecarea ei în Olanda a discutat, i-a zic că pleacă cu Irina cu 2 fete să plece în Olanda, pentru muncă și anume prestarea serviciilor sexuale. Ogor era șoferul

Irinei și a fetei. Ogor a fost șoferul lui Gheorghiuc Irina și în Italia. Gheorghiuc Irina i-a lămurit așa cum este despre prestarea serviciilor sexuale, nu a ascuns nimic. I-a explicat care sunt salariile, pentru jumate de oră 100 euro, 150 euro o oră. Din suma aceasta de bani, îi revenea jumătate ei, iar cealaltă jumătate lui Gheorghiuc Irina. La poliție i-au fost prezentate persoane spre recunoaștere, acele persoane erau Parascovia, Petru, poza Irinei, poza verișorului lui Petru și posibil poza mamei Irinei. Înțelegerea inițială cu Gheorghiuc Irina, cazarea, mâncarea urma să le achite Irina. Clienții urma să-i găsească Gheorghiuc Irina, aceasta trimitea clienții la adresă. Nu cunoaște dacă Gheorghiuc Irina avea alte persoane care prestau servicii sexuale, dar muncea și ea, la fel lucra la prestarea serviciilor sexuale. Aceasta nu locuia în acea clădire cu ea, dar din spusele ei zicea că avea 2 fete care la fel prestau servicii sexuale la ea. A prestat servicii sexuale contra plată în Olanda la clienți, clienții în cauză i-a găsit Irina. Pentru faptul că a prestat servicii sexuale a fost achitată. Bani îi primea Gheorghiuc Irina, după aceasta doamna Irina nu i-a dat banii care i se cuvin, nu știe din ce motiv nu i-a dat banii. A cerut banii de la Gheorghiuc Irina, nu-și amintește ce i-a comunicat. În timp ce s-a aflat în Olanda, a fost amenințată că dacă nu v-a presta servicii sexuale v-a fi acuzată fizic și moral de către iubitul lui Gheorghiuc Irina. Ea dorea să meargă la poliție în Olanda, dar Gheorghiuc Irina și iubitul ei o amenințau. Reacția lui Gheorghiuc Irina când a dorit să plece acasă era șocată, a început să strige. Nu-și amintește câte zile a fost plecată în Olanda.

La întrebările avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav a declarat că ține minte ce a declarat la faza de urmărire penală și corespunde cu cele relatate astăzi în ședința de judecată. La poliție plângerea nu ține minte cum a scris-o tapat sau de mână. În Olanda nu ține minte pe ce dată a plecat. Din Olanda în Germania nu ține minte când a plecat. Nu ține minte din Olanda în Moldova (acasă) când a plecat. Are pașaport, dar pe cel vechi nu îl deține. Nu știe câte zile a stat în Olanda, Germania, Moldova. Nu ține minte cât timp a stat în Germania, ține minte că era luna iunie-iulie când a plecat la ea, o săptămână sau 2 a stat în Germania. Nu are studii în expertiza drogurilor. Nu este specialistă pentru a stabili dacă sunt droguri, cocaină sau faină. Persoane de origine Olandeză, nu a văzut, dar a văzut buletinul prietenului Irinei. Nu cunoaște olandeza. Până în anul 2020, până a pleca în Olanda, nu a figurat pe careva cauze în Republica Moldova. La momentul de față careva cauze penale nu are și parte vătămată nu este pe alte cauze penale. Nu este consumatoare de droguri. Contractul în original trimis de Gheorghiuc Irina nu îl are la moment, l-a prezentat la firmă, dacă nu se greșește l-a arătat la poliție. Gheorghiuc Irina a achitat direct cash când a ajuns la șofer. Telefonul său a fost ridicat și au fost ridicate toate convorbirile cu Gheorghiuc Irina, în afară de declarațiile date. Înainte și după anul 2020, nu a prestat servicii sexuale în Uniunea Europeană.

La întrebarea avocatului Bosîi Constantin a menționat că nu i-a achitat sume de bani lui Ogor Piotr. La poliție a plecat singură să depună plângere, cererea a depus-o în Moldova, Chișinău, la Centrul de Trafic, după ce s-a întors din Germania era sfârșit de august, început de septembrie anului 2020. Din Olanda în Germania avea pașaportul la ea, a rugat pe cineva să vină să o ia, era un prieten foarte bun care lucra în Germania în construcție, nu vrea să dea nume. Din Germania în Republica Moldova s-a deplasat cu rutiera și au fost amenințări din partea iubitului lui Gheorghiuc Irina. Ea a conversat cu iubitul Irinei și cu paznicul în limba engleză, un pic înțelegea engleza. Când a plecat în Moldova, a fost să ia fata de la mama Irinei, însă aceasta nu dorea să îi dea fata și actele. Dacă îi dădea fata și actele la fel era să depună plângere. Nu a depus plângere în Olanda sau Germania din motiv că nu cunoștea unde și cum. Cu Ogor Piotr în automobil s-a deplasat în Moldova când conducea pe Irina. Pentru transport nu i-a achitat bani lui Petru, personal nu a transportat-o. Ogor Piotr personal ei nu i-a făcut nimic, el făcea parte din munca aceasta, era șofer.

La întrebările avocatului din oficiu a declarat că Ogor Piotr cunoaște că era șofer din motiv că Gheorghiuc Irina mereu îl telefona pe el și era șoferul ei.

Cu referire la divergențele apărute Vol. I, f.d. 33, plângere depusă de Bîscal Tatiana din 06 august 2020, la întrebarea avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav a declarat că Irina prin rețelele de socializare și direct când a venit în Republica Moldova, la Botanica i-a propus să întrețină relații sexuale.

Cu referire la f.d. 39-40, susține că a zis că nu doar o singură dată a mers la Irina, a mers de două ori. Prima și a doua oară nu a fost la mult timp diferență la Irina. Este corect ce s-a citit în declarațiile la urmărirea penală, în acea perioadă nu a avut relații sexuale. Susține declarațiile date la urmărirea penală și în instanță. Pașaportul ei nu a fost tot timpul la ea, i-l luase iubitul lui Irina, a luat ea pașaportul era ascuns, a văzut că i l-a luat, a văzut unde i l-a pus, era ascuns în casă. A fost de-acord să presteze prostituția, nu a fost de-acord cu toate cele indicate, nu a prestat servicii în perioada anului 2020, nu era să plece la poliție dacă nu se comporta în halul cum s-a comportat. În Germania a plecat cu prietenul său, a depus plângere din motivul comportamentului lui Irina, paznicului și iubitului ei. Prejudiciul material constă în tot, drumul din Germania în țară, cheltuieli, banii achitați mamei lui Irina, timpul. Susține că a avut și video cum s-a comportat mama Irinei și Irina față de copilul ei. Unde a depus plângerea din polițiști nu cunoștea pe nimeni, a sunat pe cineva, pe un cunoscut pe nume Balamaciuc Victor, el i-a zis să se adreseze la poliție și să declare tot. Victor cu care sunt cunoscuți, era cetățean al Republicii Moldova, dar nu lucrează în acea sferă, dar tot era polițist la Petricani, serviciu de pompier.

La întrebarea avocatului Bosîi Constantin a declarat că în Germania nu a prestat servicii sexuale.

La întrebările procurorului a menționat că pașaportul a fost luat de către iubitul Irinei ca să nu poată pleca. Atât timp cât s-a aflat în Amsterdam, Irina nu i-a zis că îi v-a face contract. Nu a achitat bani mamei Irinei că a stat cu fata ei, a cerut bani, de asta nu a dorit să îi dea documentele. Mama Irinei a început să o amenințe că nu îi v-a da actele. Anterior a fost la Irina în Olanda cu scopul de a presta servicii sexuale.

A prestat servicii sexuale contra plată a doua oară când a fost la Irina.

La întrebarea avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav a relatat că a doua oară a plecat la câteva luni după aceasta, poate să fie în luna septembrie-octombrie. Până a depune plângere la poliție, a fost a doua oară la Irina să presteze servicii sexuale.

La întrebările instanței a menționat că pretenții materiale și morale față de Ogor și Gheorghiuc Irina are, vrea să răspundă pentru ce au făcut că în locul ei putea să fie altcineva. Pretențiile ei constau în 30 000 lei prejudiciul material și 10 000 lei prejudiciul moral. Susține declarațiile date la urmărirea penală.

Declarațiile martorilor

-Declarațiile martorului Paraschiv Valentina, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată după depunerea jurământului potrivit art. 108 din Codul de procedură penală, a menționat că nu are relații de rudenie cu inculpata, sunt doar cunoscute. Nu cunoaște așa persoană ca Ogor Piot. Pe Bîscal Tatiana nu o cunoaște. Cu Irina Gheorghiuc sunt prietene de mult timp, a făcut cunoștință în mun. Chișinău, aproximativ în anul 2018-2019. În anul 2018-2020 era însărcinată, a născut, la acel moment nu activa, aveam un concubin de naționalitate străină, renunț să spună ce naționalitate.

La întrebările procurorului a declarat că în anul 2018-2019 cu Gheorghiuc Irina a fost în Turcia. În anul 2019-2020, a plecat în Olanda la concubinul său cu o mașină, unde era șoferul, o fată și Gheorghiuc Irina. În Olanda s-a oprit într-un oraș din Amsterdam, după care a plecat în alt oraș Vlissingen, str. Vilchimin Astrat, a lucrat la o firmă de banane, a locuit. După nu s-a întâlnit cu doamna Gheorghiuc Irina. Ea trebuia să plece în Olanda, Irina i-a zis că ea tot pleacă, atunci era imposibil căci era Covid-19, a pus banii toți la benzină. Pentru a pleca în Olanda, doamna Gheorghiuc Irina nu i-a oferit ajutor să-și facă contract de muncă, ea avea acte românești. Șoferul care le-a dus în Olanda nu știe cum se numește, nu l-a întrebat. Cu șoferul în Olanda nu s-a mai întâlnit, nu-și amintește cu ce mașină a plecat. În apartamentul doamnei Irina în luna mai anul 2020, cu doamna Bîscal Tatiana nu s-a văzut, nu o cunoaște. În Olanda a activat legal, firma unde activa i se pare că se numea „Voltaj” în unele zile Compania Kepil le transporta în altă parte. În Olanda, în anul 2020, în luna iunie, nu a practicat prostituția. Pentru serviciile de transportare nu ține minte cui i-a dat banii, dar în Olanda l-a

benzinărie toți au pus banii pe masă și nu-și amintește suma achitată. Anterior a fost audiată la poliție, la procuratură, a declarat tot ce știa.

La întrebările avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav a relatat că era însărcinată cu băiatul, domnul Ștefan era polițist, a telefonat-o, era vara, nu putea să se prezinte la poliție, locuia în mun. Chișinău, Sculeanca, ei au venit la gazda unde locuia, discuta ceva de Irina, a scris, ulterior a zis să semneze pentru a nu o reține mult, doar o dată s-a văzut cu polițiștii, ulterior au telefonat-o dar ea le-a zis că nu poate să vină. Nu i s-au explicat drepturile sale în momentul când a fost audiată. A participat pe alte dosare, în calitate de martor și are un dosar penal, despre faptul că cineva a dat pe ea mărturii false.

La întrebările avocatului Bosîi Constantin a declarat că a fost audiată în bus, lângă casă. Doar fetița de 4 ani era cu ea, nu a putut să o lase singură în casă.

Cu referire la divergențele apărute fiindu-i prezentat Vol. I, f.d. 176 procesul-verbal din 10 septembrie 2020 și din 16 aprilie 2021, la întrebările procurorului a menționat că semnăturile îi aparțin ei pe ambele declarații. Susține declarațiile date astăzi în ședința de judecată. Declarațiile citite numai ce de procuror, nu i-au fost citite de ofițerul de urmărire penală. Cunoaște că persoana care a audiat-o se numește Ștefan. Nu cunoaște cine este Cuciuc Victor. Cu referire la cel de al doilea proces-verbal din 16 aprilie 2021, a declarat că nu a prestat servicii sexuale, susține declarațiile de astăzi date în fața instanței de judecată.

Declarațiile martorului Terzi Aliona, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată după depunerea jurământului potrivit art. 108 din Codul de procedură penală, a menționat că cu inculpata Gheorghiuc Irina, inculpatul Ogor Piotr și cu partea vătămată nu are relații de rudenie. O cunoaște pe mama lui Gheorghiuc Irina, doamna Valentina, în anul 2019-2020, a activat ca asistent social, dumneaei avea pîna în 2019 instituite 6 tutele, în vara anului 2019, s-a adresat doamna Valentina împreună cu Bîscal Tatiana pentru a fi instituită tutela asupra copilului minor Bîscal Bianca, în urma discuției în cadrul Primăriei a identificat că nu au careva grade de rudenie și doamna Valentina cunoaște puțin despre acest copil minor și despre faptul că este prietenă cu Irina. S-au supărat, după care a întrebat-o pe doamna Valentina și i-a zis că a găsit un alt tutore, ei au uitat despre acest caz. În iarna anului 2020, s-a adresat doamna Valentina cu cerere de ajutor social, în urma verificării la domiciliul în casă era un copil străin, ei au invitat-o pe doamna Valentina la Primărie pentru a discuta, aceasta i-a zis că probabil copilul se află la dumneaei din vară la întreținere, atunci a primit actele cu ajutor oficial cu copilul Bîscal în componența familiei, a fost sesizat medicul de familie, poliția, a fost adunată echipa municipală din cadrul primăriei și pentru interesul copilului a fost numită doamna Valentina tutore. În casă doamna Valentina avea toate condițiile de trai și copilul nu întâmpina careva probleme de sănătate.

La întrebările procurorului a relatat că Tatiana Bîscal este prietena Irinei și din motiv că Irina dorește să o ajute pe Tatiana să plece peste hotare, doamna Valentina a dorit să o ajute să stea cu copilul. Nu i-a comunicat unde anume peste hotare urma să plece Bîscal Tatiana. Bîscal Tatiana nu locuia în r-nul Criuleni, pentru prima dată atunci a văzut-o. A fost trimisă o cerere de către Tatiana Bîscal pentru a fi numit ca tutore Gheorghiuc Valentina, pe poșta electronică sau Viber.

La întrebarea avocatului Bosîi Constantin a menționat că pe strada unde locuiește ea, locuiește o persoană cu numele Ogor Piotr, dar nu cunoaște dacă este el.

La întrebarea avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav a menționat că nu cunoaște dacă întreținerea minorului dat era adecvată. Condițiile de trai erau bune, însă copilul nu era în stare bună, a sesizat imediat medicul de familie și poliția. Ea s-a eliberat în anul 2020, luna septembrie-octombrie.

La întrebarea procurorului a declarat că pe domnul Ogor Piotr care îl cunoaște de la ea din mahală este din anul 1990-1991.

La întrebarea instanței a menționat că nu cunoaște unde se află acum copilul. O singură dată a auzit de Bîscal Tatiana când a venit la Primărie. Cu doamna Gheorghiuc Irina sunt săteni, la o masă nu au stat.

-Declarațiile martorului Ciobanu-Vdovicenco Parascovia, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată după depunerea jurământului potrivit art. 108 din Codul de procedură penală, a menționat că cu inculpata Gheorghiuc Irina, inculpatul Ogor Piotr și partea vătămată Bîscal Tatiana nu are relații de rudenie. În vara anului 2020 a fost în Olanda, cu șoferul Ogor Piotr și cu Irina, Valentina și cu fratele Irinei într-o mașină, nu cunoaște ce mașină era. În Olanda a fost din motiv, că Irina, șoferul și fratele Irinei aveau contract de muncă în Franța, ea a coborât în Olanda și ei au plecat mai departe. Prima dată când a plecat în Olanda, a plecat la prietenul său. Plecarea sa în Olanda singură și-a organizat-o, nu a avut contract de muncă în Olanda, în Olanda a prestat servicii sexuale de câteva ori.

La întrebarea procurorului a menționat că în Rotterdam, Olanda a prestat servicii sexuale în apartamentul prietenului său. Fiecare a achitat drumul spre Olanda și ei în Franța, nu ține minte cât a achitat, atunci nu zburau avioanele, era în perioada pandemiei. În perioada pandemiei a ieșit din țară cu pașaportul românesc. În Olanda s-a aflat 3 săptămâni, după aceste 3 săptămâni a revenit în țară cu rutiera. În Olanda nu s-a întâlnit cu Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr. Pe Bîscal Tatiana o cunoaște, este de la ea din localitate r-nul Călărași, s. Pîulești. Cu Tatiana nu s-a întâlnit în Olanda.

Din câte cunoaște mama Irinei, stătea cu fetița Tatiane. Nu cunoaște dacă Bîscal Tatiana urma să vină și ea în Olanda. În Olanda nu a prestat servicii sexuale contra plată în afară de prietenul său.

La întrebarea avocatului Bosîi Constantin a declarat că la faza de urmărire penală a fost audiată de către colaboratorii de poliție, nu a scris ea de mână, dar polițiștii.

La întrebarea avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav a relatat că când a fost audiată nu i s-a zis să scrie plângere pe Gheorghiuc Irina. În urma plecării sale peste hotare în Olanda și pe timpul aflării, nu i-a dat careva sume bănești Irinei. Bîscal Tatiana în vara anului 2020, nu cunoaște cu ce se ocupa. La poliție a fost o singură dată să depună declarații.

La întrebarea instanței a menționat că Irina nu a traficant-o în Olanda, nu a vândut-o la prostituție, nu are nimic cu Gheorghiuc Irina.

La întrebarea procurorului a declarat că nu răspunde la întrebarea cum îl cheamă pe prietenul care a fost în Olanda. În perioada anilor 2019-2020, nu a prestat servicii sexuale contra plată.

Cu referire la divergențele apărute Vol. I, f.d. 74 procesul-verbal de audiere a martorului din 10 septembrie 2020, la întrebarea procurorului a menționat că semnăturile îi aparțin ei, dar nu a citit declarațiile. Susține declarațiile date astăzi în ședința de judecată.

Cu referire la divergențele apărute Vol. I, f.d. 75 procesul-verbal de audiere a martorului din 15 aprilie 2021, a menționat că semnăturile îi aparțin ei, scrisul îi aparține ei, dar nu i s-a dat să citească. Susține declarațiile date astăzi în ședința de judecată.

La întrebarea procurorului a menționat că în prezent ține legătura cu doamna Gheorghiuc Irina, a telefonat astăzi la ora 13:50, a întrebat-o dacă vine în ședința de judecată.

La întrebarea avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav a relatat că când a fost la poliție nu i s-a explicat dreptul că are posibilitatea să fie asistată de un apărător.

Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și anume:

- Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25 august 2020, potrivit căruia examinând fotografiile prezentate spre recunoaștere, Bîscal Tatiana a declarat că din persoanele prezentate spre recunoaștere, recunoaște persoana din fotografia nr. 4 ca fiind persoana pe nume Petru, care Irina îi mai spune Patric el este șoferul lui Irina, deoarece de când o cunoaște pe Irina de fiecare dată el o ducea cu mașina pe ea unde îi trebuia ei. La fel, din discuția cu Irina, ultima i-a comunicat că la mijlocul lunii iunie 2020, el a dus-o pe ea, pe fratele ei Andrei și împreună cu 2 fete în Olanda, unde să le organizeze la acelea două practicarea prostituției. Persoana dată o cunoaște după forma feței, culoarea părului, forma ochilor și forma feței (vol.I, f.d. 62-63);

-Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25 august 2020, în cadrul căruia partea vătămată Bîscal Tatiana a recunoscut persoana cu nr. 2 ca fiind persoana pe nume Irina, care i-a organizat plecarea în Olanda și i-a

promis că acolo se fac bani grei la practicarea prostituției, ea i-a organizat transportul, adăpostirea și i-a promis că o să-i găsească clienți cărora să le presteze servicii sexuale. Persoana dată o cunoaște foarte bine la față, deoarece se cunosc de vreo doi ani (vol. I, f.d. 64-65);

-*Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25 august 2020*, în cadrul căruia partea vătămată Bîscal Tatiana a recunoscut persoana cu nr. 5, care este persoana care din discuția cu Irina, ultima i-a comunicat că această persoană este de origine ucraineană și ea la fel lucrează la Irina, la practicarea prostituției în Olanda. Pe ea în realitate a văzut-o, dar a văzut-o pe whatsapp la Irina în telefon, în mesagerie. Persoana dată i s-a întipărit după culoarea deschisă a părului, corpolența slabă și pe față are pistrui (vol. I, f. d. 66-67);

-*Procesul-verbal de ridicare din 02 septembrie 2020*, prin intermediul căruia de la partea vătămată Bîscal Tatiana a fost ridicat telefonul mobil de model „*****” cu nr. IMEI *****, unde se află mesaje, dialoguri, înregistrări audio și video, un tichet de călătorie cu denumirea „Transportul Tău spre Europa”, asigurarea de la compania de asigurări „Asteria group” și contractul de la „*****” pe care i la transmis Irina pe „messenger” (vol. I, f.d. 82);

-*Procesul-verbal de examinare din 14 iunie 2021*, potrivit căruia obiectul examinării îl constituie informația ridicată de la Bîscal Tatiana, un tichet de călătorie cu denumirea „Transportul Tău spre Europa”, asigurarea de la compania de asigurări „Asteria group” și contractual de la „*****” pe care i la transmis Irina pe „messenger”. În cadrul examinării s-a constatat că: Un tichet de călătorie cu denumirea „Transportul Tău spre Europa”, pe o singură filă întocmită pe numele Bîscal Tatiana de la compania „Global Express”. Asigurarea de la compania de asigurări „asteria group”, pe opt file întocmită pe numele Bîscal Tatiana la 15 iulie 2020; contractul de la „*****” pe care i la transmis Irina pe „messenger” întocmit pe numele Bîscal Tatiana semnat cu data de 15 iulie 2020, pe care se observă adresa electronică ***** de la compania „*****” înregistrat cu nr. ***** la 01 aprilie 2016 (vol. I, f.d. 93);

-*Procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 iunie 2021*, potrivit căruia obiectul examinării constituie patru file care conțin informația extrasă din baza de date a Poliției de Frontieră privind trecerea Frontierei de Stat a Republicii Moldova a persoanelor fizice și mijloacelor de transport după cum urmează automobilul ***** , ***** Passat 2004; automobilul *****; automobilul ***** , ***** ***** 2007; Freenstra Jeroen, născut la 09 februarie 1995.

În cadrul examinării s-a constatat că la 05 martie 2020, Gheorghiuc Irina a intrat în Republica Moldova cu automobilul de model ***** Passat 2004, cu numărul de înmatriculare ***** , prin PTF Cahul-Oancea Auto.

La 15 iulie 2020, Băscal Tatiana a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova cu automobilul IS11PTG, Van Hool T917, 2006, prin PTF Galați Auto.

La 16 iunie 2020, Ogor Piotr, în calitate de șofer și Gheorghiuc Irina, Gheorghiuc Andrei, Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia în calitate de pasageri, cu automobilul *****, ***** 2007, au ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova, prin PTF Giurgiulești - Galați Auto.

La 28 august 2020, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova ca pieton prin PTF Leușeni Albița Auto și a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova la 20 septembrie 2020, prin PTF Leușeni Albița Auto (vol. I, f.d. 99);

-*Procesul-verbal de percheziție din 08 septembrie 2020*, potrivit căruia de la domiciliul lui Gheorghiuc Valentina, amplasat în *****, au fost predate benevol: acte pe numele Băscal Tatiana și Băscal Bianca (vol. I, f.d. 110);

-*Procesul-verbal de examinare a obiectului din 22 septembrie 2020*, în cadrul căreia a fost examinate documentele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul lui Gheorghiuc Valentina, și anume un certificat de naștere seria ***** nr. *****; un certificat de naștere seria ***** nr. *****; pașaport seria ***** nr. *****; carnet de dezvoltare a copilului eliberat pe numele Băscal Bianca; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia certificatului de naștere seria ***** nr. *****; o tabletă de model „Samsung” cu nr. IMEI - ***** (vol. I, f.d. 117);

-*Proces-verbal de examinare a obiectului din 17 iunie 2021*, potrivit căruia obiectul examinării îl constituie informația parvenită de la Direcția de Cooperare Polițienească a IGP al MAI, cu nr. *****din 08 octombrie 2020 pe o filă în limba engleză.

În cadrul examinării s-a constatat că informația parvenită de la Direcția de Cooperare Polițienească a IGP a MAI, cu nr. *****din 08 octombrie 2020 pe una filă, în limba engleză, astfel accesând pagina Google Translator a fost scanată informația și tradusă unde s-a stabilit că de către autoritățile Regatului Țărilor de Jos a fost expediat următorul mesaj „ Datele corecte ale cetățeanului olandez sunt Jeroen Feenstra.

Feenstra deține următoarele documente de identitate: pașaport național olandez, carte de identitate olandeză. În baza de date, Feenstra nu este cunoscută în ceea ce privește prostituția și/sau traficul de persoane.

Irina Gheorghiuc este cunoscută în baza de date în legătură cu prostituția și traficul de persoane.

Valentina Paraschiv este cunoscută în baza de date în legătură cu prostituția și traficul de persoane.

Tatiana Biscal fără informații relevante.

Parascovia Ciobanu nu există informații relevante (vol. I, f.d. 166);

Corpuri delictive:

- Un certificat de naștere seria ***** nr. *****; un certificat de naștere seria ***** nr. *****; pașaport seria ***** nr. *****; carnet de dezvoltare a copilului

eliberat pe numele Bîscal Bianca; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia certificatului de naștere seria ***** nr. *****; o tabletă de model „Samsung” cu nr. IMEI - ***** , care au fost transmise spre păstrare (*Vol.I, f.d. 118*);

Documente :

-Un tichet de călătorie cu denumirea „Transportul Tău spre Europa”, asigurarea de la compania de asigurări „asterra group” și copia contractual de la „*****” (*f.d. 94, vol. I*);

- Răspunsul parvenit de la Direcția de Cooperare Poliționească a IGP al MAI cu nr. ***** din 08.10.2020 (traducere) (*f.d. 167, vol.I*);

- Informația extrasă din baza de date a Poliției de Frontieră privind trecerea Frontierei de Stat a Republicii Moldovei (*Vol. I, f.d. 95-98*).

Totodată, instanța de judecată reține că, partea apărării a prezentat în calitate de probe:

-Declarațiile de la Gheorghiuc Valentina scrise olograf și declarația semnată de Gheorghiuc Valentina prin care dă acordul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav să anexeze la cauza penală de învinuire a lui Gheorghiuc Irina: copia buletinului, declarația sa pe 6 file, scrisă de ea personal în biroul avocatului;

- Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iulie 2024, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 02 aprilie 2024, sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2016, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2018 emise în privința lui Bîscal Tatiana.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază

de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuितului, învinuitului, inculpatului și etc.

În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Potrivit art. 390 alin. (1) din Codul penal, sentința de achitare se adoptă dacă:

- 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat;
- 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie

să corespundă cu strictete dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conținutul alin. (2) al aceleiași norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatei Gheorghiuc Irina și a inculpatului Ogor Piotr a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpaților li-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația într-o manieră detaliată și într-o limbă accesibilă, prin ordonanțele de recunoaște în calitate de bănuît, ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

Cu referire la învinuirea înaintată lui Gheorghiuc Irina în baza art. 165 alin. (2) din Codul penal:

Analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatei Gheorghiuc Irina, ale părții vătămate Bîscal Tatiana și ale martorului audiat pe acest episod, în coraborare cu mijloacele materiale de probă cercetate, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu pe acest episod, pentru care inculpata Gheorghiuc Irina a fost trimisă în judecată, există, a fost săvârșite de aceasta, însă nu întrunește semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 165 din Codul penal și urmează a fi reîncadrate juridic în temeiul art. 220 din Codul penal, potrivit argumentelor expuse *infra*.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Gheorghiuc Irina au fost încadrate în baza art. 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal, iar în fapt sunt invocate circumstanțele potrivit cărora

„la începutul lunii iulie 2020, aflându-se în Regatul Țărilor de Jos, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană neidentificate de organul de urmărire penală, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a persoanei, împărțind între ei rolurile, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale manifestată prin starea socială, materială și familială grea, și lipsa surselor financiare de întreținere, precum și prin înșelăciune, promițându-i lui Bîscal Tatiana, un loc de muncă bine plătit cu un salariu de 500 Euro pe zi, în Regatul Țărilor de Jos, or. Amsterdam, au recrutat-o atât pe ultima, la practicarea prostituției.

Întru realizarea scopului său infracțional, Gheorghiuc Irina, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, acționând întru atingerea scopului lor infracțional, a obținut o copie a

*unui contract de la „*****” pe care i l-a transmis lui Bîscal Tatiana pentru a facilita traversarea frontierei de stat în perioada de pandemie și a identificat o persoană juridică specializată în prestarea serviciilor de transport de călători, astfel, organizând transportarea acesteia la 15 iulie 2020 în *****.*

*Ajunsă în *****, Bîscal Tatiana a fost adăpostită într-un apartament, după care Gheorghiuc Irina i-a solicitat lui Bîscal Tatiana să își facă câteva poze în ipostaze cu transmiterea acestora lui Gheorghiuc Irina ca aceasta să le plaseze pe diferite situri de anunțuri, pentru asigurarea legăturii cu persoanele de gen masculin, cărora victima urma să le acorde servicii sexuale contra plată.*

În continuare, pentru a deține controlul asupra victimei Bîscal Tatiana, Gheorghiuc Irina împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate organului de urmărire penală sub pretextul ca victima să fie în siguranță, a asigurat-o cu paza unei persoane de gen masculin neidentificat de organul de urmărire penală de origine Olandeză.

Însă, după mai multe apeluri și rugăminți în adresa lui Gheorghiuc Irina, i-a permis lui Bîscal Tatiana să revină în Republica Moldova”.

Instanța subliniază că articolul 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal, la momentul săvârșirii infracțiunii și conform incriminării atribuite în speță, stabilește răspunderea penală pentru „traficul de ființe umane”, adică *recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scopul exploatarei sexuale comercială, săvârșită de mai multe persoane, prin abuz de poziție de vulnerabilitate și înșelăciune*, iar potrivit rechizitoriului, faptele inculpatei Gheorghiuc Irina au fost comise în perioada lunii iulie 2020.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că "(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Instanța de judecată apreciază ca neîntemeiată poziția apărătorului Ciobanu-Nițuleac Vladislav de a nu pune la baza sentinței declarațiile părții vătămate Bîscal Tatiana pe motiv că au fost făcute cu încălcarea procedurii, nefiind semnate.

În acest sens, se reține că potrivit art. 369 alin. (1) din Codul de procedură penală, audierea părții vătămate, inclusiv audierea prin intermediul videoconferinței, se efectuează în conformitate cu dispozițiile ce se referă la audierea martorilor și care se aplică în mod corespunzător. Victima sau, după caz, partea vătămată, la cererea acesteia sau la demersul procurorului, poate fi audiată în lipsa inculpatului, asigurându-i ultimului posibilitatea de a lua cunoștință de declarații și de a pune întrebări persoanei audiate.

Subsecvent, potrivit art. 370 alin. (2¹) din Codul de procedură penală, în cazul în care asigurarea prezenței martorului în ședința de judecată este dificilă din cauza aflării acestuia peste hotarele Republicii Moldova, din cauza executării pedepsei în penitenciarele din Republica Moldova, din cauza internării într-o instituție medicală sau a dizabilităților locomotorii, instanța de judecată, prin încheiere motivată, care poate fi atacată odată cu sentința, poate decide, la cerere sau din oficiu, audierea acestuia prin intermediul videoconferinței în condițiile art.109 alin.(3²) sau (3³). În acest caz se verifică identitatea martorului. Suportul informațional care conține înregistrarea se anexează la procesul-verbal.

În condițiile date, instanța reține că audierea părții vătămate Bîscal Tatiana a fost efectuată cu respectarea prevederilor legale sus menționate, Bîscal Tatiana a fost avertizată pentru răspunderea penală ce o poartă și a depus jurământul. Circumstanțe care se confirmă prin înregistrarea de pe CD anexată la procesul-verbal, considerente din care poziția apărării că nu au fost semnate aceste declarații este apreciată ca neîntemeiată și nu constituie temei de a nu pune la baza sentinței aceste declarații, în condițiile în care nu au fost admise încălcări de procedură.

Subsecvent, cu referire la declarațiile scrise de Gheorghiuc Valentina, care au fost prezentate de apărătorul Ciobanu-Nițuleac Vladislav, instanța nu le va pune la baza sentinței din considerentele ce urmează.

După cum rezultă din materialele cauzei și din poziția părților expusă în cadrul ședinței de judecată, Gheorghiuc Valentina este mama inculpatei Gheorghiuc Irina. Prin urmare, aceste declarații pot urmări scopul de a ușura situația inculpatei Gheorghiuc Irina, în condițiile în care Gheorghiuc Valentina nu a fost audiată potrivit legislației procesual penale în condițiile de audiere a martorului, ultima nu a depus jurământ, nu a fost avertizată pentru răspunderea penală ce o poartă pentru declarații mincinoase. Mai mult, nu poate fi negată legătura de rudenie între inculpată și persoana ce se invocă că a scris aceste declarații, ultima fiind persoană interesată la caz.

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare sunt insuficiente și contradictorii, bazate pe presupunerea că a fost comisă fapta de trafic de ființe umane, or potrivit dispoziției infracțiunii prevăzute de art. 165 din Codul penal, se deduce că *latura obiectivă* a acestei fapte prejudiciabile are următoarea structură:

fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele două acțiuni cu caracter alternativ: 1) acțiunea principală, constând în *recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea* sau primirea unei persoane; 2) acțiunea adiacentă, care se concretizează în: a) amenințarea cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin confiscarea documentelor și prin servitute; b) *înșelăciune*; c) *abuz de poziția de vulnerabilitate a victimei* sau abuz de putere, dare sau primire a unor plăți sau beneficii, iar *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art.165 alin. (2) din Codul penal, se realizează prin intenție directă, motivele infracțiunii fiind concretizate, de regulă, prin interesul material.

Astfel, instanța examinând infracțiunea încrimată lui Gheorghiuc Irina, prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) din Codul penal, conchide că elementele date lipsesc, or acuzarea nu a probat vinovăția inculpatei în comiterea anume a infracțiunii imputate în temeiul art. 165 din Codul penal, precum și modul în care au fost realizate semnele adiacente a infracțiunii și semnul recrutării nemijlocite a victimei.

Instanța de judecată reține că în raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate în art. 220 din Codul penal, pe de o parte, și art. 165 din Codul penal, pe de altă parte, infracțiunea de trafic de persoane se poate realiza numai prin acte de constrângere ori asimilate acestora. În cazul când o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlesnește practicarea prostituției, ori trage foloase de pe urma practicării prostituției, aceasta săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută de art. 220 din Codul penal.

În acest semns, se reține că partea vătămată Bîscal Tatiana a declarat că „*a fost de acord să presteze prostituția (...)*” circumstanțe din care denotă că Bîscal Tatiana benevol a fost de acord cu prestarea serviciilor sexuale, fără ca Gheorghiuc Irina să recurgă la mijloace de constrângere.

Așadar, instanța statuează că nu există dubii privind faptul că Bîscal Tatiana s-a deplasat în *****, pentru acordarea serviciilor sexuale contra plată, precum și inclusiv faptul că inculpata a înlesnit prin diferite manopere faptul deplasării acesteia în acest scop, organizând transportarea acesteia, dar și că tot ea a îndemnat victima în acest sens sau a asigurat legătura acesteia cu persoane de gen masculin, cărora urma să le acorde servicii sexuale contra plată, circumstanțe care se confirmă prin declarațiile părții vătămate care coroborează cu tichetul de călătorie pe care este indicată călătoria la 15 iulie 2020, polița de asigura medicală pentru călătorii în străinătate pe numele Bîscal Tatiana, cu valabilitatea asigurării 15 iulie 2020-19 iulie 2020, dar și actul denumit „Employment verification letter”, asupra conținutului căruia instanța nu se v-a expune având în vedere că nu a fost tradus în

modul corespunzător, însă care potrivit declarațiilor părții vătămate a fost expediat anume de Gheorghiuc Irina.

Însă, instanța reține că nu se atestă la materialele cauzei nici o dovadă directă/indirectă care ar convinge un observator obiectiv că inculpata Gheorghiuc Irina ar fi recrutat, prin înșelăciune și/sau ar fi profitat de poziția de vulnerabilitate a victimei în acest sens.

Or, menționând doctrina penală, este indicat exhaustiv că la realizarea laturii obiective descrise în învinuire, trebuie să precedeze acțiunile înscrinate și anume - fapta prejudiciabilă exprimată în recrutarea, transportarea, și adăpostire unei persoane adulte, cu sau fără consimțământul acesteia, în scopul exploatarei sexuale comerciale.

În desfășurare, cu privire semnele adiacente, instanța mai relatează că acuzarea nu a prezentat probe incontestabile care ar sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare a inculpatei, în condițiile determinării unor semne ale comportamentului dolosiv ca parte a înșelăciunii sau al abuzului de situația victimei, ultima care în rezultatul acestor manopere frauduloase ar fi acceptat încheierea actului juridic, adică de a se deplasa în *****, în scopul exploatarei sexuale comerciale și de a fi adăpostite în această regiune, iar mai mult, nu denotă nici o probă, potrivit căreia inculpata ar fi cunoscut cu certitudine de situația vulnerabilă a victimelor și anume aceasta ar fi creat condițiile, a pregătit și a insistat la deplasarea lui Bîscal Tatiana peste hotarele țării.

Or, la acest aspect, instanța ține să atragă atenție că Bîscal Tatiana fiind audiată în cadrul ședinței de judecată nu a declarat privind starea de vulnerabilitate, menționând doar că „în anul 2020 avea un copil minor la întreținere, care în perioada cât urma să fie plecată în Olanda urma să îl lase cu mama lui Gheorghiuc Irina, pe nume Valentina”, situație care în nici un caz nu poate fi asimilată drept o stare de vulnerabilitate care ar fi fost percepută de inculpată cu certitudine, de care ar fi dorit să abuzeze, recrutând victima în acest scop, iar mai mult în ședința de judecată, Bîscal Tatiana fiind audiată prin videoconferință nu s-a expus că Gheorghiuc Irina ar fi comis infracțiunea prin abuz de poziția sa de vulnerabilitate, argumente care în ansamblu exclud orice formă de abuz de poziție de vulnerabilitate imputată inculpatei.

Subsecvent, instanța argumentează că latura obiectivă a traficului de ființe umane se formează din două categorii de acțiuni de sine stătătoare, legate între ele, reglementate de Recomandarea Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr. 1325 (1997) cu privire la traficul de femei și prostituția *forțată* în statele membre ale Consiliului Europei și de Protocolul cu privire la prevenirea, suprimarea și sancționarea traficului de persoane, îndeosebi femei și copii, care completează Convenția ONU pentru combaterea crimei organizate transnaționale, 2000.

Prin urmare, instanța a analizat mijloacele de probă rezultate din acțiunile de urmărire penală, cercetate nemijlocit în ședință de judecată și a constatat că nu au fost obținute informații relevante cauzei sau care ar confirma/infirma existența infracțiunii în forma prevăzută de art. 165 din Codul penal sau a vinovăției inculpatei în comiterea acesteia, în calitate de autor al recrutării, transportării și adăpostirii lui Bîscal Tatiana, cu cumularea tuturor semnelor obligatorii ale laturii obiective și subiective a acestei infracțiuni.

În concordanță, instanța de judecată atestă că din probele prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii înaintate inculpatei, pe acest episod, nu se atestă acțiuni săvârșite de Gheorghiuc Irina, în scopul obținerii unor dividende din acțiunile sale. Or, în acest sens, Bîscal Tatiana a declarat că „i-a explicat care sunt salariile, pentru jumătate de oră 100 euro, 150 euro o oră. Din suma aceasta de bani, îi revenea jumătate ei, iar cealaltă jumătate lui Gheorghiuc Irina” însă declarațiile acesteia nu se confirmă prin alte probe, ce ar demonstra fără echivoc că Gheorghiuc Irina a primit nemijlocit unele sume de bani, în acest sens.

De altfel, din declarațiile depuse de Bîscal Tatiana denotă că „pentru transport a achitat Gheorghiuc Irina”, precum și că „Gheorghiuc Irina i-a făcut un contract de muncă care i l-a transmis prin messenger (...) trebuia un anumit contract să îl prezinte la vamă” de unde denotă clar că Gheorghiuc Irina a efectuat acțiuni directe în scopul perfectării documentelor și anume a unui contract, care urma să-l prezinte la vamă, dar și a achitat pentru transport, însă acțiunile enunțate nu relevă semnele transportării, ca parte a componenței infracțiunii de trafic de ființe umane.

Cu referire la poziția de vulnerabilitate, instanța notează că potrivit pct. 5.8 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 37 din 22 aprilie 2004 cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii, această stare constă în utilizarea de către traficant a stării speciale în care se găsește o persoană datorită: a) situației sale precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale; b) situației create de o sarcină, boală, infirmitate, deficiență fizică sau mintală; c) situației sale precare și ilegale legate de intrare sau ședere în țară, de tranzit sau destinație.

La fel, starea de vulnerabilitate poate fi condiționată de diferiți factori cum ar fi: izolarea victimei, situația ei economică grea, psihică, afectarea familială sau lipsa de resurse sociale și altele, urmând de înțeles orice tip de vulnerabilitate, fie ea psihică, afectivă, familială, socială sau economică, adică ansamblul de situații disperate care poate face un om să accepte exploatarea sa.

În acest context, instanța tratează critic existența unei poziții de vulnerabilitate a victimei, or pe de o parte, Bîscal Tatiana fiind audiată în ședință de judecată prin intermediul videoconferinței nu s-a expus vis-a-vis de poziția sa de vulnerabilitate, la fel din probele prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii înaintate

lui Gheorghiuc Irina pe acest episod, nu se pretinde nici o discuție sau alte circumstanțe care ar proba că inculpata a cunoscut într-adevăr despre starea vulnerabilă a acesteia, de altfel nici instanței nu i s-au prezentat argumente referitor la starea socială a lui Bîscal Tatiana.

În aceste condiții, Bîscal Tatiana a pledat astfel și a dorit *de facto* să practice prostituția, iar în aceste circumstanțe, percepția privind starea sa vulnerabilitate este una evident eronată, or nu s-a dovedit prin circumstanțe concrete de fapt impunerea de a fi exploatată sexual comercial peste hotarele țării.

Respectiv, instanța notează că potrivit pct. 83 și 84 al raportului explicativ al Convenției europene privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, cu referire la vulnerabilitatea victimei la care deseori se face uz pentru a o constrânge să accepte exploatarea se oferă o explicație vastă a noțiunii de „*abuz de o poziție de vulnerabilitate*” ca fiind „*orice situație în care persoană respectivă nu are nici o alternativă reală sau acceptabilă în afară de cea a supunerii față de abuzul comis asupra sa*”.

Argumentele nominalizate sunt explicate de exemplu, prin situația care ar putea implica dependența economică sau sănătatea fragilă, insecuritatea sau ilegalitatea statutului administrativ al victimei, atunci când nu are permis de ședere sau de muncă, când nu știe unde se află, nu cunoaște limba, când i se confiscă actele de identitate, când este ținută în izolare sau când i se interzice să aibă legături cu prietenii, familia sau cu altcineva din afară sau când este amenințată cu represalii contra propriei persoane, contra copiilor sau a altor membri de familie, circumstanțe care nu se atestă evident în speța pendinte în privința victimei, or doar în aceste situații, persoanele care abuzează de o astfel de situație, încalcă flagrant drepturile omului și violează demnitatea și integritatea umană, la care nimeni nu poate renunța în condiții normale, adică în acest fel, victima este adusă într-o situație de dependență totală față de „*temnizerii*” ei, fără a mai avea de ales în fața obligației de a se supune sau nu.

A contrario, instanța nu neagă că inculpata a acționat prin anumite convingeri sau sfaturi referitoare la posibilitatea victimei de a obține profituri financiare din activitatea sa peste hotare, inclusiv din practicarea prostituției, însă acestea denotă *de facto* un îndemn la aceste activități și nu o formă de recrutare a victimei, care nu era deloc dispusă la aceste acțiuni.

Cu referire la declarațiile părții vătămate că „*În timp ce se afla în Olanda, a fost amenințată că dacă nu v-a presta servicii sexuale v-a fi acuzată fizic și moral de către iubitul lui Gheorghiuc Irina. Ea dorea să meargă la poliție în Olanda, dar Gheorghiuc Irina și iubitul ei o amenințau*”. Instanța reține că pretinsa amenințare pentru prestarea serviciilor sexuale nu a parvenit din partea inculpatei Gheorghiuc Irina, după cum rezultă din declarațiile părții vătămate, însă din partea iubitului lui Gheorghiuc Irina. Vis-a-vis de faptul că inclusiv Gheorghiuc Irina o

amenința că ea dorea să meargă la poliție, instanța apreciază critic aceste declarații, or Bîscal Tatiana deși a plecat din Olanda în Germania, deja neavând vreo influență din partea inculpatei, în continuare nu a depus plîngerea, o plîngere în acest sens fiind depusă abia după ajungerea acesteia în Republica Moldova la 06 august 2020. Mai mult, faptul că Bîscal Tatiana ar fi dorit să meargă în Olanda să depună o plîngere la poliție și că ar fi fost amenințată de către Gheorghiuc Irina, nu se confirmă prin alte mijloace materiale de probă prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii pe acest episod.

În altă ordine de idei, instanța relevă că inculpata, consecvent, pe parcursul procesului penal, nu a susținut existența circumstanțelor de fapt, oferind o versiune proprie a celor incriminate, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, sub nici o formă, iar în ședință de judecată a oferit declarații referitor la circumstanțele cauzei, potrivit cărora nu a negat faptul că Bîscal Tatiana a venit la ea în Olanda, însă oferind în acest sens o altă poziție.

În acest context, instanța respinge parțial argumentele acuzării cu privire la acțiunile inculpatei în scopul comiterii traficului de ființa umană, considerându-le întemeiate doar pe cele expuse de apărare în latura incriminării corecte a unei fapte de proxenetism, or din cumul de probe administrate denotă cert că Gheorghiuc Irina, prin acțiunile sale, a înlesnit cert practicarea acestei activități ilicite de către Bîscal Tatiana.

În contextul acestor declarații apreciate de instanță și coroborate între ele, dar și cu mijloacele de probă rezultate din acțiunile de urmărire penală, inclusiv materiale, instanța relevă că acestea contrazic în parte cele expuse de acuzare și denotă cert că Gheorghiuc Irina a îndemnat și a înlesnit practicarea prostituției de către victimă, or fără acțiunile acesteia, ar fi imposibil de stabilit cum Bîscal Tatiana ar fi ajuns în Olanda la Gheorghiuc Irina, unde a practicat prostituția.

Așadar, conform art.1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Tot prin prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 74, Curtea reține că o sentință de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate *toate* dubiile privind nevinovăția persoanei.

De asemenea, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a statuat în Recomandarea CM/Rec(2010)12 că judecătorii trebuie să protejeze drepturile și libertățile tuturor persoanelor, în mod egal, cu respectarea demnității lor în desfășurarea procedurilor judiciare. De asemenea, judecătorii ar trebui să acționeze și să fie percepuți ca acționând liber de orice influență externă nepotrivită în procedurile judiciare.

În același context, procurorul, în spiritul art. 254 din Codul de procedură penală, era obligat să prezinte probele atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care instanța de judecată, în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință, o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în susținerea încadrării juridice pentru infracțiunea traficului de ființe umane.

În acest sens, conform art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului, iar în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Capean contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În acest context, instanța reține că prezumția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit și la fel, urmează a se reține și faptul că „*instanței de judecată îi revine sarcina încadrării juridice a faptelor și nu este obligată să adopte încadrarea dată de către procuror*”.

Prin urmare, cu referire la învinuirea înaintată inculpatei Gheorghiu Irina în comiterea circumstanțelor de fapt incriminate, instanța de judecată consideră necesar ca prin prisma art. 325 din Codul de procedură penală, reieșind din considerentele enumerate *infra*, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și apreciate *supra* ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc prezența semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, având în vedere inclusiv sancțiunea aplicabilă mai ușoară în cazul noii calificări juridice și semnele tangente ale infracțiunii constatate și celei incriminate, instanța consideră relevant ca acțiunile inculpatei să fie încadrate juridic anume pentru comiterea infracțiunii conform acestui temei juridic.

Or, infracțiunea imputată inculpatei Gheorghiu Irina în cadrul urmăririi penale, calificată conform art. 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal, în conformitate cu prevederile art. 16 din Codul penal este clasificată ca infracțiune deosebit de gravă, iar deoarece infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, conform art. 16 din Codul penal este clasificată ca o infracțiune gravă, instanța consideră posibilă recalificarea acțiunilor inculpatei Gheorghiu Irina, pe

motiv că prin aceasta nu se agravează situația acesteia și nu se lezează dreptul său la apărare.

Concomitent, în conformitate cu explicațiile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a nr. 37 din 22 noiembrie 2004 *„Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii”*, din pct. 15¹, delimitând traficul de ființe umane de proxenetism, urmează de avut în vedere următoarele: a) Distincția dintre infracțiunea de trafic de persoane în scopul exploatarei sexuale ori practicării prostituției, prevăzută de art. 165 și 206 CP, și cea de proxenetism, prevăzută de art. 220 CP, constă în obiectele juridice generice diferite ale celor două incriminări, respectiv în valorile sociale diferite protejate de legiuitor prin textele incriminatorii: în cazul traficului de persoane aceasta fiind apărarea dreptului la libertatea de voință și acțiune a persoanei, iar în cazul proxenetismului – apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare ilicită a mijloacelor de existență; b) În raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate în art. 220 CP, pe de o parte, și art. 165 și 206 CP, pe de altă parte, infracțiunea de trafic de persoane se poate realiza numai prin acte de constrângere ori asimilate acestora; c) În cazul când o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlesnește practicarea prostituției, ori trage foloase de pe urma practicării prostituției, aceasta săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută de art. 220 CP; d) În situația unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin amenințare, violență, răpire, înșelăciune, abuz de autoritate, de starea de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrângere, ori profitând de imposibilitatea altei persoane de a-și exprima voința, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatarei acestei persoane, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzute de art. 165 și 206 CP.

Așadar, traficul este o infracțiune contra persoanei, impusă prin constrângere în diversele ei forme, iar proxenetismul este o infracțiune contra sănătății publice și conviețuirii sociale.

Suplimentar, instanța mai notează că în cazul în care se incriminează o infracțiune deosebit de gravă, ca în speța pendinte, nivelul de diligență în contextul administrării probelor urmează a fi unul foarte diligent reieșind din riscul unei sancțiuni prevăzute și în quantum mare, iar din declarațiile persoanelor și alte mijloace de probă administrate în acest caz trebuie să rezulte îndubitabil semnele infracțiunii incriminate, pe când din declarațiile ambelor victime, oferite atât în ședință de judecată, cât și la urmărirea penală sau în cazul confruntărilor, care de altfel reprezintă probe decisive în proces, rezultă inadvertențe serioase în aspect substanțial care nu au fost înlăturate în cadrul cercetării judecătorești, acestea

infirmând de multiple ori propriile afirmații depuse, după cum au fost relevate *supra* și apreciate corespunzător.

În continuare, ***cu referire la temeiul juridic al infracțiunii și necesității încadrării juridice a acțiunilor inculpatei Gheorghiuc Irina în temeiul art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal***, instanța de judecată constată că Gheorghiuc Irina a atentat la *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni, format din relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea actelor sexuale.

În cazul din speță s-a constatat că, Gheorghiuc Irina, contrar normelor de moralitate, doar a înlesnit această activitate ilicită de prostituție, prin organizarea perfectării actelor pentru posibilitatea deplasării lui Bîscal Tatiana peste hotarele țării, în *****, asigurarea transportării acesteia și stabilirea unei legături dintre Bîscal Tatiana cu persoane de gen masculin, cărora victima urma să le acorde servicii sexuale contra plată.

Suplimentar, instanța relevă că potrivit prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) din Codul penal, cetățenii Republicii Moldova și apatrizii cu domiciliu permanent pe teritoriul Republicii Moldova care au săvârșit infracțiuni în afara teritoriului țării sânt pasibili de răspundere penală în conformitate cu prezentul cod, precum și cetățenii străini și apatrizii care nu domiciliază permanent pe teritoriul Republicii Moldova și au săvârșit infracțiuni în afara teritoriului țării poartă răspundere penală în conformitate cu prezentul cod și sânt trași la răspundere penală pe teritoriul Republicii Moldova dacă infracțiunile săvârșite sânt îndreptate împotriva intereselor Republicii Moldova, *împotriva drepturilor și libertăților cetățeanului Republicii Moldova*, împotriva păcii și securității omenirii sau constituie infracțiuni de război, precum și pentru infracțiunile prevăzute de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, dacă aceștia nu au fost condamnați în statul străin, la caz, acțiunile inculpatei Gheorghiuc Irina fiind comise în afara teritoriului Republicii Moldova și în privința unui cetățean al acestui stat, acțiunile săvârșite fiind îndreptate împotriva drepturilor și libertăților cetățeanului Republicii Moldova.

La rândul său, *obiectul material* al infracțiunii prevăzute de art. 220 din Codul penal, îl reprezintă corpul persoanei Bîscal Tatiana, care în esență reprezintă și *victima* infracțiunii nominalizate, ce poate fi oricare persoană.

Or, referitor la acest aspect instanța de judecată reține și practica Curții Constituționale care în pct. 51 al Deciziei de inadmisibilitate a sesizării nr. 62g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 220 din Codul penal (*proxenetismul*) din 31 mai 2018, a menționat că în contextul infracțiunii de proxenetism, persoana care este convinsă să practice prostituția are calitatea de victimă a infracțiunii prevăzute la articolul 220 din Codul penal și poate fi orice persoană.

Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează prin fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune. Acțiunea în cauză se prezintă sub următoarele modalități normative cu caracter alternativ: îndemnul la prostituție; determinarea la prostituție; înlesnirea practicării prostituției; tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, la caz, inculpata acționând anume prin modalitatea de înlesnire a practicării prostituției.

De asemenea, pentru ca fapta să fie calificată ca prostituție, trebuie să îndeplinească două condiții și anume: 1) practicarea de acte sexuale cu persoane diferite; 2) procurarea mijloacelor de existență sau a principalelor mijloacelor de existență ca urmare a practicării de acte sexuale cu persoane diferite, iar la caz, în cadrul cercetării judecătorești atât din probele materiale, cât și din declarațiile părții vătămate, s-a constatat cu certitudine că Bîscal Tatiana a prestat servicii sexuale contra plată, care din propriile versiuni au inclus raporturi sexuale în formă normală în or. Amsterdam, din Regatul Țărilor de Jos, or în acest sens partea vătămată Bîscal Tatiana a declarat în ședința de judecată că „*a prestat servicii sexuale contra plată a doua oară când a fost la Irina*”.

Respectiv, prin *prostituție* se înțelege practicarea contra plată a raporturilor sexuale întâmplătoare extraconjugale, care nu se întemeiază pe o simpatie și atracție personală și respectiv, instanța de judecată reține că noțiunea de prostituție este definită de art. 89 alin. (1) din Codul contravențional, ce presupune satisfacerea dorinței sexuale a unei persoane, prin orice metodă și/sau mijloace, contra plată, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau comunicațiilor electronice.

Prin „*înlesnire la practicarea prostituției*”, conform doctrinei, de altfel se mai are în vedere favorizarea unei persoane să practice prostituția sau ajutorul dat unei persoane să practice prostituția, fiind vorba de o activitate de complicitate la contravenția de prostituție, pe care legiuitorul a incriminat-o ca infracțiune.

Astfel, înlesnirea se poate realiza sub orice formă și prin orice mijloace, care constituie o participațiune la prostituție, poate consta în punerea la dispoziție a unui spațiu locativ, în finanțarea organizării unei case în care se practică prostituția, în *crearea de condiții favorabile practicării prostituției*, în promisiunea de a nu denunța faptul practicării prostituției, iar mai este apreciată ca fiind *activitatea orientată spre facilitarea sau crearea de condiții pentru practicarea sau continuarea practicării prostituției* de către o altă persoană decât făptuitorul (*punerea la dispoziție a încăperilor, asigurarea legăturii dintre client și prostituată etc.*).

La rândul său, prin „*îndemn la prostituție*” se are în vedere stimularea interesului unei alte persoane pentru ca aceasta să practice prostituția (*de exemplu, prin promisiunea unei vieți ușoare, fără muncă, cu distracții etc.*) și îndemnul trebuie să se adreseze unei singure sau mai multor persoane concrete, pe când nu

reprezintă îndemn la prostituție propagarea prostituției prin intermediul publicațiilor periodice, mijloacelor audio-vizuale sau prin orice alt mod, având ca destinatar un cerc nedeterminat de persoane.

La caz, îndemnarea la prostituție s-a efectuat anume prin prezentarea circumstanțelor de muncă de către inculpată, prin descrierea condițiilor de muncă și inclusiv modalitatea de achitare pentru prestarea serviciilor sexuale, după cum relevă inclusiv Bîscal Tatiana.

Instanța de judecată mai reține că pentru a imputa făptuitorului circumstanța agravantă prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. c) din Cod penal – „*de două sau mai multe persoane*”, este necesar ca acțiunile să fie săvârșite de doi sau mai mulți coautori; să fie săvârșite de către o persoană, care întrunește semnele subiectului infracțiunii, în comun cu una sau mai multe persoane, care nu întrunesc aceste semne sau să fie săvârșite de către o persoană, care întrunește semnele subiectului infracțiunii, prin intermediul unei persoane, care nu întrunește aceste semne.

La caz, Gheorghiuc Irina a săvârșit infracțiunea acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, circumstanțe în care este aplicabilă agravanta „*de două sau mai multe persoane*”, or circumstanțele date rezultă fără echivoc din declarațiile părții vătămate Bîscal Tatiana.

Infracțiunea prevăzută la art. 220 alin. (2) din Codul penal este una formală, care se consideră în cazul înlesnirii practicării prostituției consumată, dacă prin ajutorul acordat de făptuitor, a fost facilitată practicarea prostituției, prin ce se întregeste latura obiectivă a componenței de infracțiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile prin acțiunile inculpatei Gheorghiuc Irina.

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii, care nu este un semn obligatoriu în acest caz, prin năzuința de a acorda un ajutor victimei, dar și încrederea exagerată în lipsa răspunderii pentru faptele comise, iar în același timp, probabil dorința creșterii propriului profit din aceste acțiuni, care la caz nu a fost demonstrat.

Instanța de judecată conchide că inculpata își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când a înlesnit practicarea prostituției de victima în or. Amsterdam din Regatul Țărilor de Jos, ca să practice prostituția.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpata

Gheorghiuc Irina a fost identificată în ședință de judecată în baza extrasului din baza de date „Acces Web” și a buletinului de identitate, fiind născută pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca **Gheorghiuc Irina** să fie condamnată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume Gheorghiuc Irina a comis fapta infracțiunii constatată, cu vinovăție sub forma intenției directe.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, de prevederile art. 220 din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatei Gheorghiuc Irina sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal – *„înlesnirea practicării prostituției, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”* și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea sa la răspundere penală.

Cu referire la învinuirea înaintată lui Gheorghiuc Irina pe episodul în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal și a lui Ogor Piotr în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal:

Așadar, analizând în ansamblu probele administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia că, inculpații Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr urmează a fi achitați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit.a), c) din Codul penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, având în vedere următoarele considerente.

În acest sens, se reține că în cadrul ședinței de judecată fiind audiați martorii Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia în privința cărora potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, se pretinde că au fost îndreptate acțiunile lui Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr, au relatat următoarele circumstanțe.

Martorul Paraschiv Valentina, a declarat că *„nu are relații de rudenie cu inculpata, sunt doar cunoscute. Nu cunoaște așa persoană ca Ogor Piotr (...) în anul 2018-2019 cu Gheorghiuc Irina a fost în Turcia. În anul 2019-2020, a plecat în Olanda la concubinel său cu o mașină, unde era șoferul, o fată și Gheorghiuc Irina. În Olanda s-a oprit într-un oraș din Amsterdam, după care a plecat în alt oraș Vlissingen, str. Vilchimin Astrat, a lucrat la o firmă de banane, a locuit. După nu s-a întâlnit cu doamna Gheorghiuc Irina. Ea trebuia să plece în Olanda, Irina i-a zis că ea tot pleacă, atunci era imposibil căci era Covid-19, a pus banii toți la benzină. Pentru a pleca în Olanda, doamna Gheorghiuc Irina*

nu i-a oferit ajutor să-și facă contract de muncă, ea avea acte românești. Șoferul care le-a dus în Olanda nu știe cum se numește, nu l-a întrebat. Cu șoferul în Olanda nu s-a mai întâlnit, nu-și amintește cu ce mașină a plecat. În apartamentul doamnei Irina în luna mai anul 2020, cu doamna Bîscal Tatiana nu s-a văzut, nu o cunoaște. În Olanda a activat legal, firma unde activa i se pare că se numea „Voltaj” în unele zile Compania Kepil le transporta în altă parte. În Olanda, în anul 2020, în luna iunie, nu a practicat prostituția. (...) a relatat că era însărcinată cu băiatul, domnul Ștefan era polițist, a telefonat-o, era vara, nu putea să se prezinte la poliție, locuia în mun. Chișinău, Sculeanca, ei au venit la gazda unde locuia, discuta ceva de Irina, a scris, ulterior a zis să semneze pentru a nu o reține mult, doar o dată s-a văzut cu polițistii, ulterior au telefonat-o dar ea le-a zis că nu poate să vină. Nu i s-au explicat drepturile sale în momentul când a fost audiată. (...) A declarat că a fost audiată în bus, lângă casă. Doar fetița de 4 ani era cu ea, nu a putut să o lase singură în casă (...). Cu referire la divergențele apărute a menționat că susține declarațiile date astăzi în ședința de judecată. Declarațiile citite numai ce de procuror, nu i-au fost citite de ofițerul de urmărire penală (...). Cu referire la cel de al doilea proces-verbal din 16 aprilie 2021, a declarat că nu a prestat servicii sexuale, susține declarațiile de astăzi date în fața instanței de judecată”.

Declarații similare au fost oferite în cadrul ședinței de judecată de martorul Ciobanu-Vdovicenco Parascovia, care fiind audiată a menționat că (...) *În vara anului 2020 a fost în Olanda, cu șoferul Ogor Piotr și cu Irina, Valentina și cu fratele Irinei într-o mașină, nu cunoaște ce mașină era. În Olanda a fost din motiv, că Irina, șoferul și fratele Irinei aveau contract de muncă în Franța, ea a coborât în Olanda și ei au plecat mai departe. Prima dată când a plecat în Olanda, a plecat la prietenul său. Plecarea sa în Olanda singură și-a organizat-o, nu a avut contract de muncă în Olanda, în Olanda a prestat servicii sexuale de câteva ori.*

A menționat că *în Rotterdam, Olanda a prestat servicii sexuale în apartamentul prietenului său.* Fiecare a achitat drumul spre Olanda și ei în Franța, nu țin minte cât a achitat, atunci nu zburau avioanele, era în perioada pandemiei. În perioada pandemiei a ieșit din țară cu pașaportul românesc. *În Olanda s-a aflat 3 săptămâni, după aceste 3 săptămâni a revenit în țară cu rutiera. În Olanda nu s-a întâlnit cu Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr. (...) În Olanda nu a prestat servicii sexuale contra plată în afară de prietenul său. A declarat că la faza de urmărire penală a fost audiată de către colaboratorii de poliție, nu a scris ea de mână, dar polițistii. A relatat că când a fost audiată nu i s-a zis să scrie plângere pe Gheorghiuc Irina. În urma plecării sale peste hotare în Olanda și pe timpul aflării, nu i-a dat careva sume bănești Irinei. (...) a menționat că Irina nu a*

traficat-o în Olanda, nu a vândut-o la prostituție, nu are nimic cu Gheorghiu Irina. (...) În perioada anilor 2019-2020, nu a prestat servicii sexuale contra plată.

Cu referire la divergențele apărute Vol. I, f.d. 74 procesul-verbal de audiere a martorului din 10 septembrie 2020, la întrebarea procurorului a ***menționat că semnăturile îi aparțin ei, dar nu a citit declarațiile. Susține declarațiile date astăzi în ședința de judecată (...)***

Totodată, instanța de judecată reține că pe acest episod, de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii înaintate a mai fost prezentat procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 iunie 2021, în cadrul căreia a fost examinată informația extrasă din baza de date a Poliției de Frontieră, potrivit căreia s-a stabilit că la 16 iunie 2020, Ogor Piotr, în calitate de șofer și Gheorghiu Irina, Gheorghiu Andrei, Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia în calitate de pasageri, cu automobilul de model „***** *****” cu numărul de înmatriculare „*****” au ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova, prin PTF Giurgiulești-Galați Auto.

În acest sens, se reține că martorii Paraschiv Valentina și Ciobanu Vdovicenco Parascovia în cadrul ședinței de judecată au relatat că într-adevăr au părăsit teritoriul Republicii Moldova împreună, însă circumstanțele date nu devedesc că „acționând împreună și de comun acord, Gheorghiu Irina și Ogor Piotr au urmărit scopul înlesnirii practicării prostituției de către Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia în Regatul Țărilor de Jos”.

Totodată, din probele prezentate de acuzatorul de stat nu s-a stabilit că „Ogor Piotr s-a oferit să le transporte pe Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia, în Regatul Țărilor de Jos, inclusiv și la adresele solicitate de către potențialii clienți pentru ca ultimele să le presteze servicii sexuale contra plată, fapt pentru care urma să încaseze 20 de euro pentru fiecare transportare”. Or potrivit declarațiilor martorilor depuse în cadrul ședinței de judecată au menționat atât Paraschiv Valentina, cât și Ciobanu Parascovia că au coborât în Olanda, iar ei au mers mai departe.

Subsecvent, nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma învinuirea înaintată și anume că „Ajunși în Regatul Țărilor de Jos, Gheorghiu Irina le-a ajutat pe Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia să se înregistreze și să încarce diferite poze cu acestea în ipostaze intime pe adresele electronice indicate de ea, totodată le sugera cum și ce trebuie să vorbească cu potențialii clienți în scop de a-i convinge să accepte prestarea serviciilor sexuale de către Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia”.

Sub acest aspect se reține că martorii audiați în ședința de judecată au declarat că nu au prestat servicii sexuale la inițiativa lui Gheorghiu Irina, negând cu desăvârșire acțiunile imputate inculpaților potrivit rechizitoriului.

Având în vedere cele menționate, instanța apreciază ca neîntemeiată poziția acuzatorului de stat prin care a solicitat de a fi reținute declarațiile date de martorii

Paraschiv Valentina și Ciobanu-Vdovicenco Parascovia la faza urmăririi penale, în cadrul ședinței de judecată au dat declarații contradictorii cu cele de la faza de urmărire penală.

În acest sens, se reține că ambii martori în ședința de judecată au declarat că susțin declarațiile depuse în instanța de judecată, elucidând condițiile în care au fost audiați la faza de urmărire penală și explicând că declarațiile de la urmărirea penală au fost semnate fără a fi citite. Prin urmare, având în vedere că declarațiile depuse de martori în instanța de judecată au fost depuse după depunerea jurământului, fiind acordată posibilitatea atât părții acuzării cât și apărării de a acorda întrebări, instanța v-a pune la baza sentinței anume declarațiile depuse de martori în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Cele nominalizate sunt reflectate și în pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească” nr. 5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art. 385 din Codul de procedură penală”.

Conform art. 19 alin. (3) din Codul de procedură penală, *organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuیتului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.*

Sub acest, aspect instanța de judecată atestă că în ședința de judecată nu a fost dovedită vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(2) lit. a), c) din Codul penal, or din analiza probelor administrate, instanța de judecată reține că în cauză nu s-au adus probe convingătoare că, inculpații Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr au comis infracțiunea de proxenetism.

Astfel încât, fapta inculpaților Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr nu întrunește elementele infracțiunii, ceea ce duce implicit la inadmisibilitatea tragerii lor la răspundere penală, urmând a fi achitați în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală.

Având în vedere cele menționate, instanța ajunge la concluzia, că în lipsa unor probe pertinente și concludente, care ar corobora între ele, ce ar indica existența în general a faptei de „proxenetism”, or declarațiile martorilor acuzării depuse în cadrul ședinței de judecată, cu referire la care au fost identificate disconcordanțe esențiale în raport cu învinuirea formulată, instanța atestă că acestea nu sînt suficiente, certe și clare în vederea susținerii învinuirii formulate că acțiunile inculpaților reprezintă fapta de proxenetism.

Instanța reține că, potrivit principiului *prezumției nevinovăției* reglementat prin art. 21 din Constituție, art. 8 din Codul de procedură penală, garantat de art. 6 p. 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită *în modul prevăzut de lege*, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii *nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.*

Subsecvent, instanța consideră necesar de a admite solicitarea avocaților în interesele inculpaților, cu privire la achitarea inculpaților Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, or, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată și reieșind din declarațiile martorilor, coroborate cu alte mijloace de probă, cercetate în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a confirmat vinovăția inculpaților Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, de către acuzarea de stat nefiind prezentate probe pertinente și concludente, sau careva argumente verosimile, care să demonstreze circumstanțele de fapt descrise în actul de învinuire.

În concluzie, fiind apreciate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată instanța constată că acestea nu demonstrează potrivit principiului *dincolo de orice dubiu rezonabil* vinovăția inculpaților Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, proxenetism, adică *înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite asupra a două persoane și de două persoane.*

În continuare, ***cu referire la temeiul juridic al infracțiunilor și necesității încadrării juridice a acțiunilor inculpaților în temeiul art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal***, instanța de judecată constată că *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni, format din relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea actelor sexuale.

La rândul său, *obiectul material* al infracțiunii prevăzute de art. 220 din Codul penal, îl reprezintă corpul persoanei, care în esență reprezintă și *victima* infracțiunii nominalizate, ce poate fi oricare persoană. La caz, după cum rezultă din declarațiile martorilor pe acest episod în privința acestora nu au fost întreprinse acțiunile inculpaților ce ar reprezenta proxenetism. În condițiile date, acuzatorul de stat nu a elucidat în ședința de judecată în privința cui au fost orientate acțiunile inculpaților imputate pe acest episod, și cine sunt eventualele victime.

Or, referitor la acest aspect instanța de judecată reține și practica Curții Constituționale care în pct. 51 al Deciziei de inadmisibilitate a sesizării nr. 62g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 220 din Codul penal (*proxenetismul*) din 31 mai 2018, a menționat că în contextul infracțiunii de proxenetism, persoana care este convinsă să practice prostituția are calitatea de victimă a infracțiunii prevăzute la articolul 220 din Codul penal și poate fi orice persoană.

Latura obiectivă a infracțiunii se caracterizează printr-un grup de semne ce determină aspectul exterior al comportamentului persoanei. Sunt recunoscute următoarele semne ale laturii obiective: a) fapta prejudiciabilă (semnul material); b) urmările prejudiciabile; c) legătura de cauzalitate dintre fapta și urmările prejudiciabile; d) locul, timpul, metoda, instrumentele/mijloacele comiterii infracțiunii, circumstanțele comiterii infracțiunii, produsul infracțiunii, situația-premisă.

Analizând dispozițiile normelor din Partea specială a Codului penal, se observă că numai unul dintre semnele laturii obiective enumerate anterior caracterizează absolut toate componentele infracțiunii.

Acest semn este fapta prejudiciabilă (fapta materială).

Fapta prejudiciabilă (fapta materială) reprezintă semnul principal al laturii obiective și constă din actul de conduită interzis.

Activitatea fizică ce constituie semnul material al laturii obiective a infracțiunii este desemnată de legiuitor printr-o expresie denumită „*verbum regens*”.

Fără o activitate exterioară nu poate exista infracțiunea. Deci, orice infracțiune reprezintă o faptă, o activitate materială care se manifestă sub formă de acțiune sau inacțiune.

Acțiunea infracțională este aceea prin care se face ceva ce nu trebuie de făcut, ce este interzis printr-o normă de conduită prohibitivă; ea realizează încălcarea unei interdicții și realizează o acțiune ilicită.

Prin urmare, „lipsa” semnului material (faptei prejudiciabile) al laturii obiective a infracțiunii înseamnă inexistența faptei incriminate, în sensul explicat mai sus.

Conform art. 220 din Codul penal, proxenetismul presupune acțiuni ilegale ale proxenetului, care mijlocește prostituția pentru a trage foloase materiale, personale din această ocupație.

Latura obiectivă a acestei infracțiuni se realizează prin:

a) îndemnul sau determinarea la prostituție (convingere, măgulire, promisiune de diverse avantaje, scutire de datorii ș.a.);

b) *înlesnirea practicării prostituției (căutare sau acordare de încăperi în acest scop, găsire și chemare a clienților, organizare a întâlnirilor ș.a.);*

c) tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane (primire a unor recompense de la prostituate sau de la clienții lor pentru acordarea acestor servicii).

Îndemnul sau determinarea la prostituție reprezintă în realitate două mijloace prin care o persoană poate fi instigată la prostituție.

Îndemnul la prostituție constă în trezirea interesului unei persoane să practice prostituția prin propunerea, încurajarea, convingerea, darea de sfaturi sau alte acțiuni având drept scop provocarea dorinței de a practica prostituția. Îndemnul la prostituție înseamnă mai puțin decât instigarea la aceeași faptă, deoarece nu presupune neapărat determinarea persoanei la executarea unor acte de practicare a prostituției.

Înlesnirea practicării prostituției constă în ajutorul dat unei persoane să practice prostituția. Ea se poate realiza prin orice formă și prin orice mijloace, care constituie o complicitate la prostituție.

Tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană constă în obținerea de profituri sau a oricăror avantaje materiale din practicarea prostituției de către o altă persoană, care trebuie să cunoască proveniența lor.

Astfel, procurorul își întemeiază acuzarea în privința inculpaților Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr în marea parte pe declarațiile martorilor Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia, însă aceștia depunând declarații în cadrul ședinței de judecată au negat comitea de către inculpați a acțiunilor imputate potrivit rechizitoriului.

Astfel, din conținutul acestor declarații nu rezultă faptul că inculpații ar fi înlesnit practicarea prostituției de către o altă persoană, săvârșite asupra a două persoane și de două persoane.

Din explicațiile martorilor făcute în ședința de judecată, rezultă că Paraschiv Valentina și Ciobanu Parascovia doar s-au deplasat împreună cu aceiași mașină cu inculpații, iar ajungând în Olanda au coborât, inculpații mergând mai departe.

În opinia instanței, nici martorii audiați în ședința de judecată, nici probele scrise prezentate de procuror în susținerea învinuirii înaintate, nu denotă că inculpații Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr ar fi comis fapta prejudiciabilă imputată.

În condițiile în care în acțiunile inculpaților Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr lipsește latura obiectivă, în acțiunilor acestora nu a fost stabilită prezența nici a laturii subiective.

Prin urmare, analizând probele prezentate și documentele anexate la materialele cauzei penale, se poate trage concluzia fermă că acțiunile inculpaților Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr nu întrunesc elementele infracțiunii de proxenetism.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, nu a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii, și anume în acțiunile lui Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr lipsește obiectul material, latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunilor imputate, iar vina inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. a), c) din Codul penal nu a fost demonstrată incontestabil, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, considerent din care Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr urmează a fi achitați, în ordinea art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu privire la pedeapsa penală stabilită lui Gheorghiuc Irina în baza art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal:

Având în vedere că pe episodul privind învinuirea lui Gheorghiuc Irina de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, și de învinuire a lui Ogor Piotr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, instanța de judecată a ajuns la concluzia că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, în continuare urmează să se expună asupra pedepsei ce urmează a fi stabilită

„lui Gheorghiuc Irina în baza art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal (episodul pe care fapta a fost recalificată din baza art. 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal).

De către acuzatorul de stat Botnaru Alexandru, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatei Gheorghiuc Irina vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal și a-i stabili acesteia o pedeapsă sub formă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de

a exercita o anumită activitate legată de angajarea și recrutarea persoanelor pe un termen de 5 ani.

Apărătorul inculpatei Gheorghiuc Irina, avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav, în dezbaterile judiciare a solicitat a fi pronunțată o sentință de achitare a lui Gheorghiuc Irina pe toate capetele de acuzare.

Inculpata Gheorghiuc Irina, deși s-a prezentat în ședințele de judecată, pentru ședința din 13 noiembrie 2024, prin cerere scrisă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, respectiv nu s-a prezentat pentru a-și expune în ultimul cuvând poziția.

Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii

săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 alin. (4) din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise cu intenție, care face parte din

domeniul relațiilor de conviețuire socială, care atentează la unele din valorile principale – relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea actelor sexuale.

Totodată, instanța de judecată reține că inculpata a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal și în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal.

Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatei de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, stabilește la data comiterii infracțiunii și în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 4 ani până la 7 ani, iar la caz însă, instanța nu a stabilit circumstanțe care ar impune aplicarea pedepsei în limite maxime ale sancțiunii penale, or inculpata nu are antecedente penale și nu se confirmă prin probe manifestarea unui pericol social evident prin personalitatea sa, iar în privința sa alte cazuri de înlesnire a unor activități similare nu s-au înregistrat.

La fel, instanța notează că potrivit materialelor prezentate de partea apărării, inculpata are 2 copii minori la întreținere, fiind însărcinată (potrivit cererii din 12 noiembrie 2024, indică că este însărcinată în săptămâna 40), iar în aceste condiții, nu se prezintă drept un potențial pericol social, fiind caracterizată prin urmare pozitiv, în lipsa altor informații contrare.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține, că pericolul social al infracțiunii săvârșite este totuși unul sporit, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatei a persistat un risc eventual de violare a integrității corporale și a sănătății victimei, iar în sens larg s-a conturat o stare generală de diminuare a ființei umane, transformând *de facto* persoana în marfă sau obiect la dispoziția clientului și lipsind-o de demnitate.

Concomitent, având în vedere formele de manifestare, care țin de crima organizată (*traficul de droguri, traficul de arme, terorismul etc.*), proxenetismul în opinia instanței, la fel poate crea vulnerabilități ce țin de stabilitatea economico-socială a statelor sau pacea și securitatea acestora, prin tulburarea echilibrului demografic, etnic, cultural, prin incapacitatea mecanismelor de protecție socială sau de sănătate publică, cauzate îndeosebi în rezultatul unor activități de prostituție.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii normei penale incriminate și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului, dar și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea doar a unei pedepse sub formă închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acesteia și cu infracțiunea săvârșită în privința părții vătămate, iar în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și

libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Totodată, instanța reține faptul că utilizarea unei pedepse privative de libertate, ar putea crea inculpatei repercusiuni psiho-emoționale, ultima având la întreținere 2 copii minori, fiind însărcinată cu al 3-lea copil, care ar împiedica executarea pedepsei cu închisoare, dar în același timp, printr-o pedeapsă cu închisoare va fi asigurată o probabilitate mai înaltă de adoptare a unui comportament mai puțin riscant și nedelincvențial în viitor, având în vedere că i s-a încredințat comiterea unei infracțiuni grave săvârșită în privința unei femei.

În același rând, instanța susține că este imperios necesar să invoce originea persoanei și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, dar și ulterior, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, care la caz nu a trezit motive pentru aplicarea unei pedepse mai reduse după formă și nu la limita maximă admisibilă.

Astfel, la caz, instanța reiterează că inculpata Gheorghiuc Irina nu a fost anterior sancționată penal și nu se caracterizează negativ în plan social și astfel întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenție pe termenul stabilit *infra* de instanță, reieșind din prevederile legii penale, dar și din lipsa circumstanțelor agravante și atenuante.

Astfel, reieșind din cele menționate *supra*, instanța va aplica în privința inculpatei Gheorghiuc Irina pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani.

În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatei, în conformitate cu art. 72 alin. (3) și (6) din Codul penal, dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În același timp, instanța susține că este imperios necesar și în drept să aplice în privința lui Gheorghiuc Irina inclusiv prevederile părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 din Codul penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana și comportamentul acestora până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, față de cele comise și cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate

dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respect.

La fel, instanța specifică că aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal în partea suspendării condiționate a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Așadar, ținînd cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatei Gheorghiu Irina, care nu a mai fost deținută în instituții penitenciare, că nu are antecedente penale, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, iar în mod decisiv de faptul aflării la întreținerea acesteia a 2 copii minori, fiind însărcinată cu al 3-lea copil, instanța consideră că corijarea și reeducarea inculpatei poate avea loc parțial fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executării a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept și astfel se va asigura și garanția existenței unui proces echitabil.

În subsidiar, instanța iterează că lipsa unei caracterizări din punct de vedere negativ a inculpatei, denotă lipsa unui pericol social sporit din partea sa și nepredispunerea spre comiterea altor infracțiuni, denotă clar că inculpata va executa pedeapsa stabilită de instanță în acest mod, aceasta fiind echitabilă și avînd inclusiv un efect preventiv în viitor, iar în acest mod nu vor fi admise nici alte repercusiuni grave, inclusiv în adresa persoanelor aflate la întreținerea sa sau la întreținerea cărora se află aceasta, luînd în considerare argumentul decisiv expus anterior.

Așadar, instanța reține că instituția suspendării executării pedepsei cu închisoare nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condițiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or și Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza *Varga și alții împotriva Ungariei*, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza *Norbert Sikorski împotriva Poloniei*, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuînd că trebuie să se ia în considerare

alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza *Kyprianou împotriva Ciprului*, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 108).

La rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, alternativele la pedeapsa cu închisoarea ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil și prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu anumite tipuri de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual (*norma A.8*) și mai mult, caracterul de ultimum remedium al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată (*normele B.2 și B.5 ale Recomandării nr. R(92)17*).

În acest context, instanța statuează în privința suspendării executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatei Gheorghiu Irina, pe **un termen de 3 ani**, astfel încât ultima să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

De asemenea, pentru a asigura corectarea condamnatei, instanța o va obliga pe Gheorghiu Irina, ca în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) și b) din Codul penal, în perioada de probațiune:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

Potrivit art. 90 alin. (9) din Codul penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenul de probă, încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau,

până la expirarea termenului de probă, nu a executat cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței de judecată.

Concomitent, reieșind din faptul condamnării inculpatei cu suspendarea executării pedepsei, termenul de executate, se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul și partea apărării nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpaților.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța atestă că în privința inculpaților nu este aplicată o măsură preventivă.

Prin urmare, în privința lui Ogor Piotr având în vedere că s-a constatat că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, urmând să fie achitat, nu se aplică măsură preventivă.

În privința lui Gheorghiuc Irina având în vedere că pe un episod urmează a fi achitată, iar pe altul urmează a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea executării condiționate a acesteia, în aceste condiții urmează a fi soluționată chestiunea ce ține de aplicarea măsurii preventive până la rămânerea definitivă a sentinței.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate *în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței*.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanță a executării sentinței*.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi țara* constă în îndatorirea impusă inculpatei de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara față de inculpata Gheorghiuc Irina, deoarece doar această măsură preventivă este reală și efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acesteia pentru executarea sentinței emise, având în vedere recurgerea în speță, la prevederile art. 90 din Codul penal.

Instanța mai concretizează că inculpata Gheorghiuc Irina nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, în privința sa a fost aplicată instituția suspendării condiționate a pedepsei, acesta a onorat condițiile impuse lege de a se prezenta în ședințele de judecată, astfel că măsura aplicată la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual și responsabilizarea acesteia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la corpurile delictive și mijloacele materiale de probă

Cu referire la prevederile art. 161-162, art. 385 alin. (1) pct.13, art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat ca corpurile delictive, care au fost transmise spre păstrare proprietarului, după rămânerea definitivă și irevocabilă a sentinței de lăsat acestuia pentru libera gestionare.

Prin ordonanța din 22 septembrie 2020, a fost dispusă recunoașterea și anexarea la materialele cauzei penale în calitate de corp delict a obiectelor și documentelor ridicate la 08 septembrie 2020 în cadrul percheziției la domiciliul lui Gheorghiuc Valentina din s. Slobozia Dușca, r-nul Criuleni și anume: un certificat de naștere cu seria ***** nr. *****; un certificat de naștere seria ***** nr. *****; pașaport seria ***** nr. *****; carnet de dezvoltare a copilului eliberat pe numele Bîscal Bianca; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia certificatului de naștere seria ***** nr. *****; o tabletă de model „Samsung” cu nr. IMEI *****.

Potrivit Ordonanței din 22 septembrie 2020, a fost dispusă restituirea pentru păstrare către proprietarul Bîscal Tatiana a obiectelor și documentelor ridicate la 08 septembrie 2020, în cadrul percheziției la domiciliul lui Gheorghiuc Valentina.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau,

la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, corpurile delictive: un certificat de naștere cu seria ***** nr. *****; un certificat de naștere seria ***** nr. *****; pașaport seria ***** nr. *****; carnet de dezvoltare a copilului eliberat pe numele Bîscal Bianca; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia certificatului de naștere seria ***** nr. *****; o tabletă de model „Samsung” cu nr. IMEI ***** , care au fost restituite proprietarului Bîscal Tatiana, după rămânerea definitivă a sentinței vor rămâne la proprietar.

Cu privire la cheltuieli judiciare

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului nu se atestă cheltuieli judiciare, cât și în ședință de judecată, acuzatorul de stat Botnaru Alexandru nu a solicitat încasarea mijloacelor bănești cu titlu de cheltuieli judiciare.

Cu privire la latura civilă

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat nu s-a expus asupra acțiunii civile.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că la 02 decembrie 2020, de către Bîscal Tatiana a fost înaintată acțiune civilă, potrivit căreia a solicitat a fi recunoscută în calitate de parte civilă, recunoașterea dreptului părții vătămate Bîscal Tatiana la repararea daunelor materiale cauzate prin acțiunile interzise de legea penală, în quantum de 30 000 lei; recunoașterea dreptului părții vătămate Bîscal Tatiana la repararea daunelor morale cauzate prin acțiunile interzise de legea penală, în quantum de 30 000 lei. Menționând că prezenta acțiune civilă se înaintează față de Gheorghiuc Irina.

În susținerea acțiunii civile, în fapt se menționează că Bîscal Tatiana a fost recunoscută în calitate de parte vătămată pe cauza penală de învinuire a lui Gheorghiuc Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) din Codul penal. Ca urmare a acțiunilor făptuitorului, după cum a menționat în cadrul audierii, i-a fost cauzat un prejudiciu moral și material în valoare de 30 000 lei. Valoarea prejudiciului fiind motivată reieșind din circumstanțele redată de către aceasta în cadrul audierii.

Totodată, prin acțiunile făptuitorului i-au fost cauzate suferințe psihice, cauzate prin acțiunile acestuia care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei. Roagă să fie luate în considerație atât aprecierea subiectivă privind

gravitatea cauzării suferințelor psihice, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale (viața, sănătatea, libertatea, secretul personal și familial, onoarea și demnitatea etc.); nivelul (gradul) suportării de către ea a suferințelor psihice; felul vinovăției (intenția) persoanei care a cauzat prejudiciul; gradul prejudiciabil al faptei infracționale, forma exploatării, mijloacele folosite către infractor pentru atingerea scopului infracțional; faptul aprecierii sale de către făptuitor.

În drept, acțiunea civilă se întemeiază în baza prevederilor articolelor 219-222 din Codul de procedură penală, art. 1422-1423 din Codul civil.

Instanța de judecată reține că potrivit art. 221 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. Acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului. În cererea de intentare a acțiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acțiunea civilă, cine și către cine intentează acțiunea, valoarea acțiunii și cerința de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă își poate concretiza pretențiile.

Se precizează că deși potrivit acțiunii civile depuse la faza de urmărire penală, partea civilă Bîscal Tatiana a susținut prejudiciul material în sumă de 30 000 lei și prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei, solicitînd încasarea acestora din contul lui Gheorghiuc Irina. În ședința de judecată fiind audiată prin videoconferință, partea civilă Bîscal Tatiana a menționat că susține prejudiciul material în sumă de 30 000 lei și prejudiciul moral în sumă de 10 000, precizînd că pretențiile materiale și morale le are față de Gheorghiuc Irina și Ogor Piotr.

În condițiile date, avînd în vedere că Bîscal Tatiana este parte vătămată pe episodul în care s-a confirmat vinovăția lui Gheorghiuc Irina în baza art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, episod pe care nu figurează și Ogor Piotr, instanța urmează să se expună referitor la încasarea prejudiciului material și moral ce urmează a fi încasar doar de la Gheorghiuc Irina.

Cu referire la prejudiciul material, se reține că potrivit acțiunii civile se solicită încasarea sumei de 30 000 lei din contul inculpatei Gheorghiuc Irina, cu titlul de prejudiciul material cauzat prin infracțiune. Totodată, în cadrul ședinței de judecată a fost susținut prejudiciul material în sumă de 30 000 lei.

Potrivit art. 1998 din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Instanța de judecată reține că potrivit materialelor cauzei, partea civilă Bîscal Tatiana nu a prezentat nici un înscris ce ar confirma suma prejudiciului material

suportat și confirmarea faptului că anume această sumă reprezintă prejudiciul material suportat.

Prin urmare, instanța de judecată apreciază ca neîntemeiată solicitarea părții civile Bîscal Tatiana privind încasarea din contul inculpatei Gheorghiu Irina a prejudiciului material în sumă de 30 000 lei.

Cu referire la prejudiciul moral înaintat de partea civilă Bîscal Tatiana, instanța consideră întemeiată parțial cererea referitor la cuantumul invocat, care întrunește nivelul de proporționalitate dintre gradul afectării stării sale și faptele comise îndreptate împotriva sa, însă într-un cuantum mai redus decât cel solicitat de victimă în mărimea de 30 000 lei potrivit acțiunii civile, iar potrivit declarațiilor depuse în cadrul ședinței de judecată a susținut prejudiciul moral doar în sumă de 10 000 lei.

Astfel, prin prisma normelor de drept enunțate anterior, având în vedere că în privința părții vătămate Bîscal Tatiana a fost comisă o infracțiune, atentându-se la bunele moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare licită a mijloacelor de existență, care a afectat puternic inclusiv starea morală a sa personal, fapt ce deja provoacă un stres, anxietate și frustrare prin însăși fapta comisă, ținând cont că aceasta a fost victima unei infracțiuni, perturbând modul de viață în mod evident al rudelor apropiate, dar ținând cont de vârsta inculpatei, faptul că are doi copii minori la întreținere, fiind însărcinată cu al 3-lea, circumstanțe care nu i-ar permite să restituie integral un prejudiciu stabilit arbitrar, instanța va admite parțial pretențiile acesteia de încasare a prejudiciului moral, ce astfel va corespunde practicii Curții Europene a Drepturilor Omului și îi va acorda acesteia o despăgubire în mărime de 30 000 de lei.

Or, instanța de judecată consideră că, doar prin stabilirea pedepsei penale inculpatei, partea civilă nu va fi satisfăcută și nu se vor compensa suferințele suportate de către aceasta, iar din acest motiv, instanța va obliga inculpata Gheorghiu Irina să achite mijloace bănești părții civile Bîscal Tatiana în cuantum de 2 000 lei, care este o sumă estimată ca fiind accesibilă în raport cu prejudiciul moral suportat de victimă, dar și în raport proporțional cu acțiunile ilicite ale inculpatei Gheorghiu Irina.

Or, în subsidiar, instanța concretizează că art. 6 § 1 din Convenție este aplicabil unei plângeri cu constituire de parte civilă (*cauza Perez împotriva Franței (Marea Cameră)*, §§ 70-71), dar cu excepția cazului în care acțiunea civilă inițiată are scop punitiv sau este făcută cu titlu de răzbunare personală (*cauzele Sigalas împotriva Greciei*, § 29; *Mihova împotriva Italiei (dec.)*).

De asemenea, în circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare inclusiv condiția neadmiterii unei *sume excesive* a garanției pentru o plângere cu constituire de parte civilă (*cauza Ait Mouhoub împotriva Franței*, §§ 57-58 și de asemenea *cauza García Manibardo împotriva Spaniei*, §§ 38-45), care

în mod vădit, l-ar dezavantaja arbitrar pe inculpat și în opinia instanței ar face îndeosebi imposibil executarea în latura civilă.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 72, 90 din Codul penal, 162, 219-221, 329, 340, 384-389, 390, 392-395, 396 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se achită **Ogor Piotr**, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Se achită **Gheorghiuc Irina**, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.

220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit dispoziției art. 390 alin. (3) din Codul de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Se recunoaște vinovată **Gheorghiuc Irina** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Conform art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Gheorghiuc Irina pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, dacă în acest termen, condamnată nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a), b) din Codul penal, în perioada de probațiune, Gheorghiuc Irina se obligă:

- *să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;*
- *să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.*

Controlul executării de către Gheorghiuc Irina a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

Termenul executării pedepsei în privința lui Gheorghiuc Irina se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui Gheorghiuc Irina măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Bîscal Tatiana privind încasarea din contul lui Gheorghiuc Irina a prejudiciului material în sumă de 30 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, se admite parțial.

Se încasează din contul lui Gheorghiuc Irina în beneficiul părții civile Bîscal Tatiana prejudiciul moral în sumă de 2 000 lei, în partea ce excede suma admisă acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Corpurile delictive: un certificat de naștere cu seria ***** nr. *****; un certificat de naștere seria ***** nr. *****; pașaport seria ***** nr. *****; carnet de dezvoltare a copilului eliberat pe numele Bîscal Bianca; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia pașaportului seria ***** nr. *****; copia certificatului de naștere seria ***** nr. *****; o tabletă de model „Samsung” cu nr. IMEI ***** , *care au fost restituite proprietarului Bîscal Tatiana, după rămânerea definitivă a sentinței vor rămâne la proprietar.*

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

**Președintele ședinței,
judecător**

Olga BEJENARI